

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap
szellemi részét illető köz-
lemény, valamint az előfö-
zetési és hirdetési díjak is.

A lap megjelen:
minden vasárnap.

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi kör”, a „Bártfai Közművelődési egyesület” és a „Sárosmegyei gazd. egyesület” közlönye.

Előfizetési ár:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 kr.
Negyedévre 1 „ 25 kr.

Hirdetési díj:
Háromhasábos petítor egy-
szeri hirdetése 5 kr., több-
szörös hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdeté-
sért külön 30 kr.
Nyilt-tér minden sor 10 kr.

Igazságszolgáltatásunk.

V.

Az előző cikkekben felhozottakból világosan kitűnik az, hogy igazságszolgáltatásunk permenete, különösen a sommás és telekkönyvi ügyekben ez időszert nemcsak rossz, de valóban siralmas állapotban van: úgy vagyunk a bírtok- és más perekkel is, a periratok beadása körül megengedett végnélküli halasztások miatt; tehát ezeken a tarthatatlan állapotokon okvetlenül kell segíteni.

Hogy nálunk mindenütt, de különösen az igazságszolgáltatás terén sok törvény alkotásánál elhamarkodások történtek és történnek még most is, az kétségbevonhatatlan tény.

Itt van a bagatel peres eljárásunk szörnyetege, mely a nullánál is kevesebbet ér és a maga nemében unicum.

A községi bíráskodás elé utalt bagatelperekben, ha esetleg némelyikében a községi bíróság meg is hozza az ítéletet, azért abban végrehajtást kinyerni több a lehetetlenségűnél; különösen akkor és ott, a midőn a marasztalt fél a vagyonos, vagy az uri osztályhoz tartozó, — ha csak perbirája nem ellensége — a végrehajtás kinyerésére gondolni sem lehet. Forum pedig nincsen, kihez és melyhez ily esetben a nyertes felperes fordulhatna; kénytelen a megítélt követelését alperésnél veszni hagyni.

Ha pedig szegény ember az alperes és ha a perbíró nehezelt rá, azon mindjárt elverik a port minden kegyelem és irgalom nélkül, a legigazságtalanabb végrehajtási eljárás mellett. Fájdalom, hogy az ily visszaélések hazánkban nem egy helyen szoktak előfordulni.

A járásbíró vagy a békebíróágokhoz utalt kisebb kereseti követeléseknél sem gyorsabb az eljárás a községi bíróságok elé utaltaknál, sőt sokszor ott még igazságtala-

nabb — és nem egy bírónál önkényes eljárással találkozunk.

Vannak oly bagatelperek, melyek 6—8 esztendeig elhúzódnak anélkül, hogy bennök érdemleges határozat lenne hozva; sokakban pedig oly szörnyeteg határozatokra akadunk, a melyekből a legnagyobb igazságtalanság, részrehajlás és tudatlanság kandikál ki és mindezen — úgy mondva — bírói meggyőződésen alapuló visszaélések ellen nincsen helye perorvoslatnak, ha csak alaki sérelem nem foglaltatik bennök, mely alaki sérelmeket az illető bíró ösmerve, igyekszik is kerülni: mert a törvényhozók és a kormány bölelősege csak igazságos ítéletek hozatalára gondolva, minden forumot kizárt, kivéven az alaki sérelmeket — és ha ilyenek nem találhatók, legyen az ítélet bármilyen sérelmes is, a felülvizsgáló törvényszék — mint alaki sérelmek elbírálására jogosított felső bíróság — az ítélet érdemében változtatni nincsen jogosítva; pedig hogy sok sérelmes ítélet kerül a bagatelből kifolyólag a törvényszékhez, azt legjobban tudnak megmondani a felülvizsgálattal foglalkozó törvényszéki bírák, kik mindenestre megkérdendők lennének, mert a bagatel eljárás ellen általános a panasz hazánkban.

Ezen bagatel eljárást bátran nevezhetjük a bírói belátáson alapuló önkénynek, mert ez eljárás ritkítja párját földünk kerekén.

Megvagyok győződve, hogy ugy a kormányt, valamint magát a törvényhozó testületet is a bagatel törvény alkotása alkalmával az a tiszta meggyőződés és jóakarát vezérelte, hogy a legtöbbszörre 50 frt erejéig terjedő követeléseknél az eljárás gyors és olcsóbb legyen, hogy ez által is a kicsinybeni vásárlásoknál az ipar és kereskedelem hitele megszilárdíttassék. De fájdalom! e feltevéseiben ugy a kormány, valamint maga a törvényhozótestület is szörnyen csalódott, egyszerűen azért, mert elsőben nem vetettek számot azokkal a körülményekkel, hogy nálunk

a községi előjárók nagyobb részben irástudatlanok vagy kevésbé irástudók és hogy a községi bagatelperekben csekély fizetéssel díjazott községi vagy körjegyző fog itélni, ki nem törvénytudó és nem is felelős ítéletéseiért; továbbá nem vetettek számot azzal sem, hogy amennyiben a bagatel-perek érdemi tekintetben a felelősségtől elzárattak és így azok feltétlen elintézése a béke- vagy járásbírói bíróságoktól függ — azok elintézése jól díjazott és törvénytudó férfiakra bízassék, kik minden hozzáférhetési kísérlettel mentek legyenek; mert a mostani nagyigényű életmód és csekély fizetés mellett nagyon gyakran találkozunk azzal, hogy egyik-másik bírósági hivatalnok vagy bíró tiltott dolgokhoz nyult hozzá akkor, amidőn eléggé szigorúan van ellenőrizve; ott pedig, ahol ellenőrzés nincsen, hol a tiszta lelkiismeret számol, — bizony ott a rosztára kevésbé hajlandó bíró is, az anyagi küzdelmek kényszere alatt meghajlik lelkiismeretében arra az oldalra, ahonnan anyagi segítséget kapni reménykedik és így aztán a jobb meggyőződés ellenére s a megvesztegetők javára veti latba bírói hatalmát. Fájdalom, hogy hazánkban a bagatelpíróságoknál nem egy helyütt ily jogtalan visszaélésekkel találkozunk közvetlen azért, mert nincsen, ki a bagatel-bíró ítéletét felülvizsgálja és — ha érdemes — azt feloldja s helyébe más, igazságosabb ítéletet hozzon.

En arra a meggyőződésre jöttem és ugy hiszem, hogy velem számtalan mások is, de talán maga a kormány is, hogy a bagatelpíróság nálunk, mostani fennállásában, a legszegénytebb intézmény és arculapása az igazságnak. Ezen intézmény jelen alakjában jó hírnevünk szégyenére van és — mint nem életre való — eltörölendő és a rendes sommás eljárás alá helyezendő vissza, ha pedig görcsösen ragaszkodva hozzá, minden körülmények között kívánjuk fenntartani, akkor a községi bíráskodást, mint teljesen haszon-

TÁRGZA.

A szerelem halottja.

— Sully Prudhomme —

Nem jut a szerelem halottja mennybe,
Ott nincs virág, nincs bujdosó patak
S a fényes ég már oly gyönyört nem ad,
Mitől a csók varázsát elfeledje.

Pokolba sem jut, már sirig sebezve
Tépdeste kétség, guny, maró szavak,
Vértett ezernyi éles tör alatt,
S pokol tüzét a földön átszenvedte.

Tehát hová jut? már a tulvilágon
Számára nincs hely, hol gyönyört találjon,
S hol marczangolná újabb gyötrelmem . . .

— Kit sirólébe hőszelme vitt,
Átélve mennyet s pokol kínjait:
Megsemmisül lelkéig teljesen.

A tudós papa.

— Humoreszk. —

Fiad van! — kiáltá az anyós, Burkus Ottó tanár szobájának az ajtaján, sebtiben bedugva a fejét.
— Oh hála istennek, mama! Mily boldog vagyok, mily boldog! — ismétlé irásztalától felugorva az ifju papa. — Láthatom Idát?
— Még nem, fiam, nyugalomra van szüksége. Hanem a fiadat már láthatod, éppen fűrésztik. Egészen ide hallhatod a sirást!
— Mondja mama, kire hasonlít?
— Réad — réad, mintha csak az arczodból metszették volna ki.
— Pompás! meglásd mama, olyan ficzkót ne-

velek isten segítségével belőle, a minőt még nem neveltek. Csakhogy egészséges testtel jött a világra, a többi az én dolgom. Egy félév óta tanulmányozom a csecsemők s gyermekek ápolására vonatkozó orvosi könyveket, nem fogok készületlenül a neveléséhez. Mennyi hófoka van, mama, a fürdőviznek?

— Kedves fiam, azt a bába mindkettőnknél jobban tudja.

— Helyes, de a bábák maradiak, s a régi ügyetlen ápolás, kezelés gyakran sorvadást, vérszegénységet, skrofulózist idézett elő.

Igy beszélgetve elérkeztek ama szobáig, a melyben a világ legapróbb polgára hangosan protestált személyes szabadságának korlátozása miatt, mert hát — a fürdőköpenybe burkolták.

— Tanár ur — kiáltá a bába — gratulálok! Hatalmas egy poronty, ritka szép fiu!

A „szép” szóra egy kissé összehúzta Ottó barátunk a szemöldökét, a karjai közé helyezett csunya vörös lény sirásra széthuzott széles szájával úgy nézett ki, mint a főt rák. Hát azok a pókhálószerű vékony, majomszerűen mozgó ujjcskák! Ha ez „ritka szép” fiu, milyen lehet még a többi.

— Jól megnézte már a papa? kérdi a bába! Akkor vissza kérem az édes, a drága fiut, ha sokáig vánkosan kívül marad: meghül.

— Bocsnat, bábaasszony, én a testedzés barátja vagyok. Mennyi hófokkal bírt a fürdőviz. Huszonkettőnél több csak nem vala?

— Eppen jó volt, tanár ur, épen jó volt. Mert lássa, ha meleg lett volna: a gyermek akkor kipirult volna: ha pedig hideg lett volna: akkor megkékült volna. Ezek a legbiztosabb jelek.

— Ugy! mondá a tudós meglepetve. A bába rövid magyarázata ugyanis a népszerű orvosi művek egyikében sem fordult elő.

— Nem voltak a vízben földrészek? kérde néhány percz múlva.

— Ugyan tanár ur, gyermekfürdőhöz csak nem használunk piszkos vizet? Adja ide Márta — folytatá egy testes, piros-pozsgás, egészséges fiatal nőhöz fordulva — a pólyát, s aztán szoptassa meg a a kis embert.

A pólyát? kérde Burkus ur. Csak nem fogja fiamat pólyába kötni; Hufeland azt mondja, hogy a pólya a középkor kinzó eszközeihez hasonlít; Ammon is ellene van, sőt még . . . Nem engedhetem meg, hogy ily tudósok s tekintélyek véleménye semmibe se vétéssék.

A bába megsértődve — félre állt.

— Ugyan Ottó, mi jut az eszedbe? — vágott közbe az anyós. — Téged is pólyáztak, a feleségedet is pólyázták, atyádat, anyádat s engem is pólyáztak, sőt még a nagyanyámat, szép anyámat . . .

— Jó, jó, tudom, válaszolá az ifju atya türelmetlenül. A mai kor azonban ezt az eljárást szükségtelennek s kinosnak bélyegezte.

— Tanár ur — szóla komolyan a bába — nagyon szépen kérem, ne tessék az én dolgaimba avatkozni, ne tessék az én rendeleteimet kifogásolni, mert különben kénytelen lennék elmaradni. Tegye a bölcsőbe azt a gyermeket, Márta, takarja be jól, hogy kiizzadja magát. Ugy — most takarja meg be egy kendővel az arcát, s aztán hagyja nyugodni.

— Engedelmet kérek, hogy ismét belé avatkozom, de meg nem engedem, hogy a tulságos meleg elpuhítsa. A gyermeknek, Ammon szerint, nem szabad a saját kigőzölgéséből eredő gőzfürdőben lennie, mertez által vértőlulást kap az agy felé s vörhenybeesik.

A bába nem válaszolt semmit, feltette kalapját s menni készült.

— A hol rám szükség nincsen, a hol felesleges vagyok, a hol . . .

— Ottó, kérlek — félbeszakítá az anyós a bábát — menj be Idához, ugy hallom, felébredt.

Ottó nem tudta hamarjában, mit tegyen. A kö-

talant, egészen be kell szüntetni és jól díjazott békebírákra bízni, vagy pedig a királyi járásbírókhoz beosztani; a törvényszékeket pedig, mint másodfokú bíróságokat arra is feljogosítani, hogy az eléjük vitt bagatelügyekben ne csak alaki sérelmek esetén határozzanak, de a bagatel-bíróságok által hozott sérelmes ítéleteket érdemi részökben is megváltoztató igazságos ítéleteket hozhassanak, mert csak ez által lesz eleje véve sok elsőfokú bíró önkényén, rossz meggyőződésén, vagy merően tudatlanságán alapuló ítéletek sérelmeinek. Ezt kívánja igazságszolgáltatásunk jó hírneve, ipar- és kereskedelmünk hittele és nemzetünk becsülete.

Bereghy Endre.

Angol erény, magyar bűnök.

J. F. Black naplójából.

I.

En nemzetem, angol nemzet! Büszke vagyok rád, a világ leghumánusabb nemzetére.

Imádom ködös Albiont, s Canada téerein, vagy hirtentet földön éljem bár kockázattal életemet, mindenütt érzem hazám jótékony lélegzetét, mindenütt védő karját. Réá bízton támaszkodhatom.

S ha kincsét, szellemi kincsét kutatva ismeretlen földnek vad népe körében, adáz gyilok oltáná ki életem, azon hitben adom ki lelkem, hogy Albion megtorolja hü fia elvesztét.

Volna-e a gömbnek oly talpalatnyi földje, melyet angol tapos, hova büszke hazám védő figyelme, óvó karja el nem érne?

Sudán fanatikus arabja és az emir sémi népe a tanum, hogy vért is kész vagyok ontani éretted hazám. De bizonyosságom a lelkembe látó Isten is.

Angol vagyok testtel lélekkel, angol, angol! Amerika levegője nem von le angol voltomból egy szemernyit sem.

S ha tollamat mégis véreim ellen emelem, ez is csak fajszeretetem kifolyása.

Fegyverem éretted oh Anglia, tollam is; de utóbbi néha ellened, az előbbi soha!

S ki ne imádná téged?

A legnehezebb erényt gyakorlod évszázadokon át: a türelmet s meghódítád vele milliányi népek szívét.

Számítanak, szivtelennek hirdetett emberöltőkön át a művelt észak, a mikor te a sötét délen a humanismus lángját gyújtád meg s szabaddá tett embertársaid szívét nem fordítád el Istentől!

Ünnepléd azt, ki a gőz isteni erejét korlátokba szedé, esavarral szabsz új utat Neptun birodalmában.

A gyöngéd kezek legméltóbb fegyverének, a tűnek feltalálóját jelesid sorába emeléd.

A munkát megbeszéléd, a szellemeket méltatod: hogy ne szeretnélek hát én, a munka embere?

Világutamban amazoknál¹⁾ jobban vonzott mindig Vambéry népe. — Vágyam közéje vitt és én kegyelt lettem e lovagias nemzet fiainál; szeretem is s megtanulám nyelvét.

¹⁾ Előzőleg Európa és Ázsia népeiről beszél.

telesség itt marasztalta elsősülöttje mellett, a szerelem nevéhez vonzotta.

— Ottó! hangzott e pillanatban gyöngén a mellékszobából s a férj sietve engedelmeskedett a kedves hívásnak. Údv, boldogság fénye ragyogott a férj szeméből, büszkeség s feláldozó szeretet sugárzott a feleség arcából, midőn az ifju házaspár először élvezte a szülői örömeinek szent érzetét.

— Csak kíméld magad, csak az izgalmat kerülj, ne beszélj, Moleschott ezt szigorúan megtiltja! — suttogja a férj édesen.

A félig nyitva maradt ajtón túl azonban erősen esititgatja, békélteti még mindig a bábát.

— Mi bajod volt a bábával Ottó? kérdé az ifju nő aggódva.

— Semmi, semmi, légy nyugodtan gyermekem — csak egy kis véleménykülömbőség. Én a mai tudományos elvei szerint óhajtom fiamat nevelni; természetes, hogy itt ellenkezésre talál az ember.

— Ah, Ottó! Ottó! sóhajtá Ida könnyes szemekkel.

— Adja ide a gyermeket Márta s vigye ki a fürdőkádat, — parancsolá a nagymama, hogy a társalgásnak más irányt adjon.

— Márta, azt a fürdőkádat hagyja ott! visszaparancsolá Ottó. — Bizony Isten nem értek mama! — a szoptatónak kell ugyan mozognia, de a farsztó munkát kerülnie kell. Így nem szabad tánczolni, lovagolni, hosszú sétákat tenni, nehéz tárgyakat emelgetni stb. E tekintetben az összes tudósok egy véleményen vannak.

— Jer csak egy pillanatra a másik szobába Ottó — mondá barátságosan a nagymama s előre ment. — Egyszer s mindenkorra kijelentem neked fiam — tolytáta a másik szobában komolyan — hogy az én dolgaimba ne avatkozzál. Ide kértél, hogy Idát ápoljam s háztartásban helyettesítem, a család előtt tehát tekintélylyel akarok bérni. Semmi szín alatt sem maradok azonban itt, ha parancsaimat visszaparancsolod.

Azt találom, hogy e nemzet, melynek egy Kossuthja, Körösi Csomája, egy Vambéryje van, egészben hasonlít e nagyjaihoz, de egyben hűden hozzájuk: a praktikumban.

Ajkán, szívén hordja hazáját, de feje nem fájdul meg érte²⁾

Szereti hazáját, mint Csomája, de érte nem a Himalayát, de szép hazája Tátráját sem mászsa meg; rajong nemzetéért, mint Vambéry, de nemzetisége örökös elleneit nem akarja megismerni; imádja Árpád földjét, akár Kossuth, vért is ontani kész érte, de a tisztán látás nem érénye neki.

Sértsd egy röpke szóval nemzeti önértetét, azonnal halált hozó eső elé állíthatod, vagy kard élére bizza életét, de 1000 tibet vagy öt szittya szőért egy fillért sem áldoz s Perzsia égető homokjára a világot sem tenné lábát.

Sikra száll az ékeszölés legnemesebb fegyvereivel a felvilágosodás mellett, de 1000 Árpád köztül csak 1 alapít falusit népkönyvtárt.

Iparvédegyleteket alakít s gyűlésezik hosszan, éveken át; de tervező fejét párisi kalap fedi, s dobogó szívét britanni kelme takarja.

Ideális nép ez; vele csak egy mérközhetik még: szomszédja a lengyel, — mely százada multját, jogát, bűnét megtagadta, míg a magyar ősi multját, elfeledi. — Barátja vagyok; ép ezért attól tartok, hogy egyszer a történelemből is kifeledi magát.

Feledte Prágát, Kufsteint, kész volna egy szál szofta tiszteleter nemzeti ünnepet ülni Mohács térein, jó szerencse még, hogy Losoncot és Világost el nem ejtette emlékeiből; mert akkor én mint angol —

De hát ebben is magyar a magyar: a távoli ellenségre feni a fegyverét, szemé Moszkváig meg sem pihen, míg a közeli egész biztonságban gyujtja alá házát.

Kölesönbe adta évszázadok előtt alkotmánya minden jótéményét e nemzetiségeknek s most egy parányi kamatot kér tőlük, csak azt, hogy éljenek e jótéményekkel, és e töredék nem hajlik szavára.

Nem a „Czigányok országa“ ez, hanem az ábrándosoké; a hány dialectus, annyi nemzetiség, s a hány nemzetiség, annyi ábránd, soha meg nem valósítható ábránd.

A törzsnemzet egy nyelvű, egy nemzetű Magyarországról ábrándozik, a tuczatokra menő fajok meg szétszaggatott hazáskákért epednek.

Csak egy csepp vér az angolból oh magyarom, és a nemzetiségek egy két évtized mulva a te nyelveden dicsősítenék a Hadak urát.

Külömfélék.

Bánó József és a közművelődési kongresszus. Bánó József, Sárosmegyében a magyarságot és népnevelést terjesztő egyesület elnöke, a közművelődési egyesületek kongresszusán fölolvastat fog tartani ily czím alatt: „Mily eszközök által érheti el célját az országos közművelődési egyesület? — Összesen 44 ily főeszköz fog fölörölni, a melyek közül nevezetesebbek a következők: A törvényhozás a népnevelési átalányból nagy összeget bocsásson az egyesület rendelkezésére. Alakítsanak minden megyében és minden nagyobb városban kivétel nélkül közművelődési egyesületet; tartassék minden évben nagygyűlés, sőt az exponált helyeken vándorgyűlés; a nők részvételét nagy mértékben fejleszteni kell; felszólítandó az országos

²⁾ Szerző a képviselőválasztáskor nem volt Magyarországon.

egylet által mindennemű bank, takarékpénztár, kereskedelmi és ipartársulat, hogy üzletét magyarul vigye és magyar hivatalnokokat fogadjon. Szövetkezni kell minden egyház fejével, minden humanitárius, nevelési és irodalmi társulattal. A birtokosság és bérlők felszólítandók gyermekkertek és kisdudók felállítására. A magyar vándor színtársulatokat országosan kell segíteni és a vegyesajku helyeken bizonyos számú ingyenes vagy igen mérsékelt áru jegyeket kiosztani. Minden nagy jövedelmű társulat és egyén felszólítandó jutalmak és alapítványok tételére. Hozzunk törvényt vagy statutumot, hogy minden jótékony előadás bizonyos százaléka a közművelődési egyesület céljaira fordíttassék. A tagosításnál külön alap létesíttessék a néptanító és óvónő fizetésére. Országos intézkedés teendő, hogy bizonyos idő mulva kizárólag magyar legyen a tan nyelv. Minden vasutnál kizárólag magyar ügykezelés és hivatalnok legyen. Magyar konzulátusokat és magyar görög-keleti püspökséget kell fölláttani. A katonaságnál teljesen keresztül kell vinni a területi rendszert és ez által a kezelési nyelvet magyarosítani, valamint a honvédelmi rendszert oly módon fejleszteni, hogy a magyar ezredkénél a vezényszó magyar legyen. Ez volna egyik legfőbb eszköze a magyarosításnak, mert minden ifju 3 éven át katonaköteles. Magyar katonai akadémiákat kell fölláttani és parallel magyar tanfolyamot a bécsi keleti akadémián vagy külön Budapesten.

Személyi hír. Karczag Vilmos, egyik legkitűnőbb tagja az ifju írói nemzedéknek, rövid idei tartózkodásra, valamint az itteni élet tanulmányozására, a napokban városunkba érkezett.

Művészeti hír. Zemplényi Tivadar, városunk szülőtte, egy igen szép másolatot készített egyik egyházi olasz képművekről, mely a templomban ki is van állítva. Zemplényi, ki csak a napokban érkezett vissza tanulmányutjáról, buzdításképp megérdemelné, ha akadna egy műbarát, ki a festményt megvenné.

Közülések. Meghívót vettünk az eperjesi takarékpénztárnak folyó 1887. évi augusztus hó 25-én délután 3 órakor Eperjes szab. kir. város tanácstermében tartandó rendes évi közgyűlésére. A közgyűlés tárgyai következők lesznek: 1. Elnök választása. 2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt esztendőnek társulati üzletfolyamáról. 3. A felügyelő-bizottság jelentése. 4. A számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása s a nyereség felosztása. 5. Az igazgatóság s a felügyelő bizottság felmentése. 6. Jótékony adományok megszavazása. 7. Az igazgatóság s felügyelő bizottság választása.

A soóvári óvoda évi záró vizsgálatát mult hó 28-án tartotta mg szép számú közönség és a szülők jelenlétében Sikorszky Endre lelkész elnöklelte alatt. A gyermekek értelmes szép feleleteket adtak, ügyes játékokat és csinos szavazatokat mutattak be s általában a magyar nyelvben is jó eredményt mutattak fel. Sikorszky Endre plébános úr elismerését fejezte ki a vizsgálat eredménye fölött, buzdította az óvónőt a további kintartó munkára s kiemelte Vrabbovics Román tanítót is, mint a ki az óvoda ügyeit díjmentesen teljes odaadással vezette s mindenkor buzgó támogatója volt Kalmár főerdőmesternek, ki az óvoda anyagi támogatása körül a magyarosodás érdekében sokat fáradozott.

Hírek az eperjesi g. k. egyházmegyéből. Ntdő Homa Gyulát a nmélt. vall. és közokt. m. kir. ministerium helyettes hittanári minőségben az 1887/8. tanévre is az eperjesi kir. kath. főgymnasiumnál meghagyja. — Gerberly Sándor eperjesi egyház-

mama erőlesen. — Ha az új, divatos eszközök nem használnak, jó lesz talán a régi.

Karjai közé kapta a rakoncátlanok honpolgárt, elkezdte hintázni, a vánkosságot veregetni és emellett le s feljarkálva énekel.

A gyermek elcsendesült.

— Bocsás meg mama, — szóla Ottó — de úgy ahogy most tartod, ne tartsd tovább a gyermeket, mert megakadályozod légo szerveinek működését. Az újszülött, létének első perceiben nem anyuka a mellmint inkább a hasizmok segítségével lélegzik, s az a nyomás, a melyet hasára gyakorolsz —

— Ugyan hagy békét! válaszolá a nagymama haragosan. Ne taníts engem arra, amihez nem értesz!

— Én nem érteném? Hiszen hat hó óta tanulmányozom az idevágó munkákat. Én nem érteném? gondolj mama a mit akarsz, de házamban a vénasszonyok tudománya uralkodni nem fog!

S ezzel be sem várva a választ, kirohant. A konyhánál azonban megállott. A konyhában ugyanis a dajka falatozott s a tudós apa jobb kezének mutató ujjával megbökte homlokát s komolyan kérdé:

— Mit eszik?

— Borjuhust répával?

— Ki adott a dadának borjuhust répával? kérdé mérgesen s a dada elől a tányért elragadni s földhöz vágni, csak pillanat míve volt.

— Hát minden áron megakarják a fiamat ölni? Lelkiismeretlenség, a szoptatónak, kinek keményítőtiszta és cukrot tartalmazó anyagokra van szüksége, ilyen ételt adni! A Szégyelje magát! rivalt a szakácsnéra.

— Én szégyellem magam? Én becsületes család vagyok, az urat meg nem loptam s ha nem tetszem, ma is tovább állhatok.

Ekkor aztán a dada is sirni kezdett s zokogva nyögte hogy:

— Én sem maradok az olyan háznál, a hol az ur elkapja az ember előtt az ételt.

megyei ujjszentelt áldozár Porubkára helyettes lelkészé nevezetett ki.

Halálozás. Fő. Janiczky Sándor cz. kanonok, bártfaiházkertületi alesperes, malyczói lelkész, arany érdemkereszt, arany misés áldozár f. é. július 28-án a délelőtti órákban hosszas betegség után, életének 75. áldozarságának 52. évében jobblétre szenderült. Béke és áldás poraira! A bártfai kerület ideig. vezetésével Mankovics Kornél hrabszkei lelkész lett megbízva.

Követésre méltó Eperjesnek is. A székesbélai önkéntes tűzoltó-egyesület már nem létezik többé, azon egyszerű oknál fogva, mert a jobb osztályú fiatal polgárok belépésüket megtagadták. Annál fogva a városi képviselő-testület a „coge intrare“ elvet alkalmazván, kötelezett tűzoltóegyesület alakít, melybe minden egészséges és alkalmas bélai lakos a 19-42-ik életévig köteles belépni, vagy 3 osztály szerint e vagyoni viszonyokhoz képest 3, 6 vagy 10 forintot a tűzoltó-egyesület javára fizetni. Az új alapszabályok jóváhagyás végett felsőbb helyre beterjesztettek. Tegyük mi is hasonló intézkedéseket.

Malyczói Presov. A nyár derekán vagyunk. A száharai izzó lehelet elől futva fut a boldog halandó egy-egy reá mosolygó óázis felé. Akit az ég megáldott földi javakkal, siet enyhe árnyas fák lombjai alá. Megy a zöldbe, fürdőbe s az ezeryi élvezet között ha ugyan gondol, csak szánalommal gondol azokra a szegény városiakra, kik a paradicsomi büntetés sulya alatt görnyedve, veritékes munkával keresik a mindennapi kenyeret. A kik menekülhetnek, csak meneküljenek is. Okosan teszik, van minék hátfordítani. Van itten Eperjesen is sok mizerábilis dolog. A többek között kettő, ami igazán nem gyermek-dolog. Az egyik az ivóvízhiány, a másik a köztisztaság hiánya. Ez alkalommal csak az utóbbiról egy-két szó. Mit tapasztalunk évről-évre városunk területén? Azt, hogy a haladás, a csín, az izlés mögött koromsötét háttér mutatkozik. A kövezéssel, csatornázással, éjjeli világitással elért külső látszatnak rémes az árnyéka. Az, amit köztisztaságnak neveznek, olyan távol van még tőlünk, mint az óperenziás tenger. Eperjes az ő mellékutcaival a szemét is piszok ideális fészke. Nem könnyelműség, nem véteke a közegészség ellen megvárni csak egy percig is ott azt a sok, uton útfélen lustálkodó pocolyát, trágyadombot, szemetet, állati hulladékot, mely a kánikulai időjárásához az u. n. zamatot adja. Menjünk csak be az udvarokba, látni fogjuk, hogy ott a szemét, piszok garmadánya nőtt. Eperjesen majd minden fűződik ház koremsa, s mindenik ez undokságoknak büszhödött melegágya. Százakra megy a „házi urak“ száma, akik talán egy decennium óta sem gondoltak udvaraik kitisztítására. S kiesoda ez ázsiai állapotoknak az oka? A mi rendőrségünk az ő tehetetlenségével. Hic Rhodus, hic salta. Hanem, uraim minden bajnak meg van a maga recipéje. En is mondok egyet. Kihánában csak addig fizetik a házi orvost, amíg egészséges a család. Ha baj van, nem fizetnek semmit. Az arra képes orvosnak nagyon is érdekében fekszik, hogy páciensét mielőbb kikurálja a bajból. Nem lenne-e üdvös ezt az idegen szokást Eperjesen nosztrifikáltatni, még pedig hamarosan? Ajánljuk e sorokat városi kapitányunk figyelmébe. Ö mindenesetre tudni fogja, hol van itt a baj bibéje?

XI. gyűjtése a befolyt könyöradományoknak. Röck István Bpest Herfurth József útján 10 frt. Budapesti szerkesztősége VI. 25 frt. B.-Ujvá-közönsége 10 frt. Munkács városi közönsége 50 frt. Sáros megye alispáni hiv. a megye területén eszközölt gyűjtés további eredménye 1665 frt 42 kr. Soproni m. kir. főreáliskola igazgatósága 78 frt 27 kr.

— Vigyen el az ördög! Azt hiszed, nélkülözhetetlen vagy! Ha vajat, sajtanagyot, tejezúrot és sótnyujtok fiamnak, meg van a tejed? Miattam rögtön elmehetsz, majd felügyelek, majd táplálom én magam fiamat.

E szavak után magasra emelte fejét s visszavért a gyermekszobába s így nem hallhatta a szakácsné kacagását, természetesen a szakácsné szerencséjére.

A gyermekszobában senki sen volt. A nagymama boszankodva visszahúzódott, a dada és a szakácsné a konyhában versenyt sít és kacagott, így tehát egyedül állott a küzdőterén. A bölcsőhöz lépett és figyelmesen szemlélte az alvó gyermeket. A feleségének magasztos érzete dagasztotta kebelét. Lelkiismeretesen megakart hivatásának felelőni és el volt határozva, az egész világgal szembezállni.

A piczi baba felnyitá szeméit, egy kicsit pislogott s azután félrehúzta a száját — sirni kezdett.

— Csitt, csitt, csitt! — rebegé a boldog apa s kiveszi gyermekét a bölcsőből s a tudomány szabályai szerint tartja karjai között. A piczi azonban még mindig sir, ugylátszik, az orvosi tudomány újabb haladásáról mit sem akar tudni.

— Légy jó fiacskám, légy jó! dűnyögi a papa, de a publi nem engedelmessékedik s tovább sir.

— No megállj, angyalom, mondja az atya, most magunk vagyunk, sirásodnak az okát nyugodtan kutathatjuk. Mindjárt megtudjuk, mi külső kellemetlen behatás, avagy belső fájdalom következménye-e az öbégatás.

Ügyetlen kezekkel bontja ki a pólyát s aztán gondosan vizsgálódik.

— Hohó! a gyermek majd legurult az asztalról.

— Ügyetlen tuskó! — tiszteli fiát a papa.

— Borzasztó gyerek! — folytatja tovább — hát mit ordítasz, ki bánt?

A piczi arca barnavörös színt jászott, s a kiabálása már fuldokló nyöszörgéssé lön.

— Ammon azt mondja: okoskodik Ottó — ha a sirást nem tudjuk felfedezni, avagy nem segíthetünk

Abauj-Torna vármegye és Kassa városa 107 frt. Országos vöröskereszt Háromszék vmegye választmánya 10 frt. Neues Pester Journal III. küldeménye 63 frt 16 kr. Érsekújvári vívő- és tornaegyesület által rendezett tavaszi mulatság eredménye 39 frt. A Kassai ipartestület ellőjárósága által rendezett tavaszi mulatság eredménye 37 frt 92 kr. Felsőmagyarországi mézeskalács és viaszgyertya készítő ipartestület 5 frt. Egyetértés szerkesztőségének VIII. küldeménye 169 frt 10 kr. Kassai munkás-egylet által rendezett nyári táncmulatság eredményének egy 1/3 része 57 frt 81 kr. Pannonia Kassai időszaki lap szerkesztőségének gyűjteménye 40 frt. A selmezi m. kir. bányász és erdészeti akadémia „ifjusági kör“ által rendezett műkedvelői színelőadás eredményéből 62 frt. Takács Géza görögzállási gázdatist 4 frt. Sáros megye alispáni mint az általa elrendelt gyűjtés további eredményét 735 frt. 40 kr. A helybeli kereskedői ifjuság által rendezett nyári táncmulatság jövedelme 50 frt 90 kr. A Pleszi főgymnásium végzett tanulók 10 frt. A Brassói magy. dalegylet és az ottani tanári kör 23 frt 37 kr. Nyiregyházi nőegylet 10 frt. A Balassagyarmati női dalkör és dalegylet által rendezett dalestély jövedelmének felerésze 38 frt. Háromszék miklósvári járás szilvája Hidvég községében eszközölt gyűjtés eredménye 5 frt 4 kr. Makó város közönsége 100 frt. Lőcse város közönsége 50 frt és az ottani lakosság gyűjtött 154 frt. 30 krt s így összesen 204 frt 30 kr. Sáros megyei közönség IX. küldeménye 9 frt. A Bpesti postaigazgatóság gyűjteménye 87 frt. Amerikanszko Sloveszke Noviny szerkesztőségének IV. küldeménye (Pittsburgi es. kir. Consul útján) 190 frt.

Két kánikulai körrendelet. A belügyminiszterium két olyan betegség ügyében intézett körrendeletet a törvényhatóságokhoz, melyek legsűrűbben a nyári hónapokban szoktak előfordulni. Az egyik a viziszony, a másik az egyiptomi szembetegség.

Az első illetőleg arra figyelmezteti a törvényhatóságokat, hogy a belügyminiszteriumnak nincs arra való alapja, hogy veszett embereket Párisba küldjön Pasteurhoz. Minthogy azonban gyakran megtörténik, hogy veszett eb által megmar em berek abban a hiszemben, hogy a kormány Párisba fogja őket küldeni, Budapestre jönn-k, a belügyminiszter utasítja a törvényhatóságokat, világosítanak föl a népet, hogy a belügyminiszter az ilyen kérdést csak előzetes hatósági bejelentés és tárgyalás után szokta elintézni, a ki pedig közvetlen a miniszteriumhoz fordul, azt elutasítják.

Az egyiptomi szembetegséget illetőleg a miniszter értesíti a törvényhatóságokat, hogy ha valamely csapat állomását változtatja, s a lakosságnál óhaját elszálasztatni, az illető csapatparancsnokság, a hadügyminiszterrel történt megállapodás értelmében, köteles a legénység közt netán előforduló szembetegséget az állomás polgári hatóságának bejelenteni, másrészt joga van felvilágosítást kérni a polgári hatóságtól, hogy a közönségben nincsenek-e szembajos emberek.

Kőolaj-égés. A héthársi állomáson múlt hó utolsó napján nagymennyiségű kőolaj égett el. Az égés keletkezési oka az volt, hogy a mozdony fűtőkaménczéből kiroppenő szikrák langra lobbantották a kocsiban kiömlött kis olajmennyiséget, a mitől aztán, minthogy az égést keletkezésben senki sem vette észre, az egész kocsi meggyuladt s el is égett. A baj főoka, hogy a petroleumos kocsit közvetlenül a mozdony mellett volt s így a szikrák még tüzesen repültek bele. A kár nem oly nagy, mert a petroleum biztosítva volt és a vonat állott.

rajta s a gyermek tovább kiabál, nem kell vele belődni, nem kell elkényeztetni, hanem hagyni kell kiabálni. — Jó — fiam — kiabálj!

A gyermek egyszerre csendes lön, kezecekei, arcvonásai egyszer-kétszer görcsösen megrándultak s azután elnémult.

A tudós papát megijesztette a változás.

— Jer csak be mama! — mondá remegő hangon, a nagymama szobájának ajtaját felrántva.

A nagymama neheztelő tekintettel követte vejét, alig vetett azonban egy pillantást az unokájára, egy s kójjal odarohant és:

— Az Istenért, mit csináltál fiaddal? kérdé ijedten. Hamar az orvosért! az orvosért! — Szakácsné az orvosért!

— Jézus Mária! — jajgat a szakácsné, Ki hitte volna az urról! Az első gyermekét! Uram igralmazz! Hogy követhet el ilyesmit egy atya!

A tudós apa megkövülten hallgatta végig a szakácsné szemrehányásait s még akkor sem szólt semmit, midőn egy báránybördarabbal s egy kis üveg olajjal tért vissza a konyhából s ezeket mondá:

— Ime, tessék, gyorsan; itt van egy Szent András éjjelen született bárányka bőre, s itt van Szent Benedek sirjáról az olaj. Kenje be ezzel a gyermek talpacskáit, csináljon három keresztet a mellére, mondja el háromszor a miatyánkot s azután dörzsölje a bőrrrel. Ugy, most az orvosért futok.

A nagymama átvette a szakácsné gyógyszerét, úgy tön, amint az utasítás hangzott s Ottó meredten nezett megmerevült elsőszülöttjére.

Es ime: a báránybőr, a mely az emberiség üdvére Szent András éjjelen született, megtette hatását. A gyermek arczmerevsége engedett, — a légzés lassan-lassan visszatért — a nagymama szorgalmasan dörzsölgette tovább kezeit s még szorgalmasabban hányta a keresztet — végre néhányszor kinyújtotta lábcsakáit, kezecekei, azután elaludt.

Alvás egy uzsonna erejéig. Nálunk történt. Egy nagyreményű ifju, a ki évek multán bizonyára megszerzi ezt a büszke titulust: „városunk szülőte“ a vakációra hazajött a fővárosból szülőhelyére. Persze nagy kitüntetéssel fogadták az ismerősök, a jó barátok, a nagyreményű ifju is élvezte a viszontlátás örömeit. S mivel azok nagyon edesek, rendesen hamar elfolyik mellettünk az ember pénze. Így történt a nagyreményű ifjuval is, úgy hogy néhány nap múlva már telt szívrrel ugyan, de üres zsebbel ült E. városában. — Ekkor jutott az eszébe, hogy meglátogassa egykori ideáljait, a kik persze mind főkötő alá kerültek, még mikor ő csak meg sem kezdte egyetemi pályafutását. — Ellátogatott az egyikhez, mint tapasztalt roué, természetesen olyankor, a mikor a férj a hivatalban ült. — Együtt talál itt három fiatal menyecskét, annak idején egyszerre volt szerelmes mind a háromba s így egyformán megörült mind a háromnak. Kissé boszantotta azonban az, hogy a menyecskék se-hogy sem akarják őt komolyan venni, sőt az egyik még azt is találta mondani egyszer, hogy: „maga gyerek“ Megörült tehát, mikor az asszonyok végét vetették a tréfának azzal az indítvánnyal, hogy jó lenne egyet sétálni. De örömet csakhamar megkeserítette az, hogy a menyecskéknek utközben még jobb kedvük kerekedett s azt indítványozták, hogy menjenek a vasuti állomáshoz uzsonnázni. A fiatal ur, tekintve zilált pénzügyi helyzetét, kézzel-lábbal tiltakozott az indítvány ellen. De az asszonyok nem engedtek, utközben megszaporodott a társaság még egynehány hölgyvel s az ifju hős nem szabadulhatott az uzsonától. Pompásan folyt az uzsonna, de a fiatal ur mindinkább melázóvá lett: elfogta az üres zsebek melankóliája, Lassankint, hogy a hölgyek észre ne vegyék, legszigorubb rendőri kutatást, nyomozást tartott minden zsebében, de nem akadt ott egy megveszekedett krajczár sem. A helyzet kezdett kritikussá válni, a menyecskék már az indulást emlegették. Végre kínos verejték-hullatás közt megjött a mentőgondolat. Rekkelő volt a hőség, a nap épen oda tűzött az állomás elé s a hölgyek egyszer csak azt kezdtek észrevenni, hogy lovagjuk mind kevesebbet szól s annál nagyobbakat bóbiskól a fejével. Néhány perc alatt már frenetikussá lett a bóbiskolás s ezzel együtt a menyecskék kacagása. De az ifju hős nem ébredt erre sem, bölcsen aludt tovább. Végre már hortyogni kezdett. Megunták ezt az asszonyok s felkerekedtek, hogy otthagyják az álmos lovagot. Ez csak aludt mélyen, mert — a dolog még nem került fizetésre. Egyszerre jön a pinczés, az „alvó“ fiatal ur félszemmel odapillantott s látta, hogy egyik volt ideálja kifizette az ő részét is. Egyszerre felébredt. Felugrott és kellemes zavarodással fordult a hölgyekhez: „Ezer bocsánat hölgyeim, . . . oh én szerencsétlen . . . Kérem a rekkelő hőség . . . éjjeli tanulmányaim.“ A menyecskék nevettek, az ozsona pedig ki volt fizetve. — „Ugy kell nekik“ mondotta magában a zseniális ifju, „ha nem vártak rám a hűtlenek — legalább fizessék ki a kávémat.“

Nyári rendes közgyűlést a czemétei fűrdőben augusztus hó 14-ik napján, délelőtti 10 órakor fogja megtartani a czemétei részvénytársaság. A közgyűlés tárgysorozata: 1. Igazgatósági jelentés. 2. A pénztári forgalomnak hét havi összehasonlító felváltatása. 3. Netán teendő indítványok. A czemétei fűrdő-részvény-társaság igazgatósága. Közébédől gondoskodva lesz, az abban részt venni óhajtok felkértenek, miszerint ebbeli szándékukat a társulati pénztárnok — Ridácsik Gábor urnál — augusztus 12-ig jelentsek be s minél számosabb részvétre felkértenek azok is, kik a részvénytársaság sorába nem tartoznak.

Midőn a házi orvos megérkezett: már bölcsőjében feküdt.

— Hogy állunk? — kérdé a gyermeket megvizsgálva az orvos — a görcsroham megszűnt. Mit használtak ellene?

— Mit használtak? ismétlé a tudós papa, aki bizalmát ismét visszanyerte. Szent Benedek sirjáról egy kis olajat, és Szent András éjjelen született báránybőrt! Ime, az orvosi tudomány két új szerrel szaporodott. Mit szól hozzá orvos ur?

— A dörzsölés egy cseppet sem ártott — válaszolá nyugodtan az orvos — sőt ellenkezőleg használt.

— S mi okozta a görcsrohamot? kérdi az orvos tovább.

— Egyedül csak az — válaszolá a nagymama, hogy egy negyedóránál tovább feküdt kikapartan az asztalon.

— Ki cselekedett ily oktanul?

A tudós papa megszeppenve nézett az orvosra.

— Sirása okát akartam kifürkézni. Ammon, Liebig, Hufeland és Moleschott, valamint az ifjabb tudósok közül Werner, Reinhardt mindnyájan azt véleményezik —

— Kedves barátom, engedje ön a gyermek ápolását egészen át az asszonyoknak. Ez olyan dolog, amihez ön nem ért.

— Engedje meg orvos ur, ön hónapok óta tanulmányozom —

— Ah barátom, ne hitesse el magával, hogy mindazt amit olvasott, meg is emésztette. De eltekintve ettől, a gyermekápolás a nők hivatása, s a nők ösztöne már rég tudja azt, amit mi orvosok csak évek hossza során át folytatott tanulás segédelmével értünk el. — Es most tisztelt asszonyom, kergesse ki a tudósokat a gyermekszobából. A gyermek, tanár ur igen jó kezekben van, reményem nem kiván egészségesebb és szebb lényt a feleségénél, s ezt is a nagymama ápolta, nevelte. Egész nyugodtan élhet tehát hivatásának. Isten önnel.

Kik kaptak a befolyt segélypénzekből. Az eperjesi tűzkárosultak javára f. augusztus elsejéig befolyt: 72.450 frt. Ebből kilett adva illetve a tűzkárosultak közé kiosztva: 68.842 frt. És pedig magánosok kaptak 42.492 frtot, nyilvános testületek és intézetek pedig: 27.350 frtot. Nevezetesen Eperjes város, mint testület 20.000 frtot; az evang. collegium 25000 frtot; az evang. egyház 15000 frtot; zsidó imaház 1000 frt; Stefania intézet 1000 frt; szt. Ferenczrendiek 800 frtot; külvárosi ápolda 450 frtot; kisedővő 100 frtot. Ezen befolyt összegben felül várható még a „Segítség” című irodalmi vállalatból; továbbá a Szt.-István országos ünnepélyből vagy 30 ezer forint — Bárcsak jönne be legalább annyi, mert hiszen Eperjesnek, mint városnak magának 87 ezer frtnyi kára van, melyre eddig a fenti 20.000 forintnál több fedezet nincs!

Egyöntetű országutak. A budapesti kereskedelmi és iparkamara kebelében a kocsigyárosok indítványozták, hogy a kamara tegyen lépéseket az ország egész területén egyforma utmérték, illetőleg kocsinyomtáv megállapítása iránt. A javaslat okául előadták, hogy Magyarországon, a hol kiépített műutak alig vannak, köztudomás szerint csak olyan kocsit lehet használni, mely az uton képződött kerékvágásban haladhat. Ebből a szempontból nagy hátrányt képez, hogy az országnak majdnem minden megyéjében más az utmérték. Hátrányos az a körülmény nemesak a kocsigyárosokra, a kiknek e miatt a legkülönbözőbb nyomtávú kocsikat kell készletben tartaniok, hanem hátrányos még nagyobb mértékben a kocsitulajdonosokra nézve is, a kik ha véletlenül két megyében van birtokuk vagy a megye határszélén laknak, az egyik helyszékből a másikba ugyanazon kocsin át nem mehetnek azért, mert a szomszéd megyében más az utmérték. Ez okból a kocsigyárosokra és közönségre nézve egyaránt kívánatosnak mutatkozik, hogy az egész országban egységes utmérték vagyis kocsinyomtáv állapítsák meg. A kamara melőtt ebben az ügyben érdekelten határozta, megbízható adatokkal öhajjt bírn az ország egyes részeiben fenálló tényleges viszonyokról s ennél fogva azzal a kérelemmel fordult a törvényhatóságokhoz, hogy a területükön esetleg megállapított kocsinyomtávot s a méret megállapításának indokát vele közöljék.

Kedélyes eljárás. Hogy végrehajtó alsó közegeink mily kedélyesen fogják fel hivatásukat, erről tanubizonyságot tesz Szabol János bertóti kerületre felbízott kézbesítő, ki az eperjesi jbiróság által kibocsátott s Bergmann Adolf szinyujfalvi lakost, mint vádlottat tárgyalásra idéző végzését, nem a vádlottnak saját kezébe, de nevének adta át s Bergmann nevéét és a kézbesítés idejét a vétbizonyítványra sajátkezűleg rávezette s a vétvet — re bene gesta — a körjegyzőnek bemutatta. Eljárása azt eredményezte, hogy a bíróság idézését szabályszerűen kézbesítettnek találta s a tárgyalásra meg nem jelent Bergmann Adolfot elővezettette. — Ez eriminális pert indított s a törvényszék Szabol közokirat hamisítás miatt 3 havi börtönré itélte.

Viszhang. Lapunk 30-ik számában „Kereskedő ifjaink” cím alatt megjelent felszólítás egy „kereskedelmi ifjúsági egyesület” megalakítását illetőleg kereskedő ifjaink körében nagy tetszésre talált s az eddigi körülmények után itélve, a megvalósulás küszöbén áll. Eperjes városa mindenesetre nyer az egylettel, de legtöbbet nyer a kereskedelmi világ s e két tényező hathatós pártfogására van szüksége az egyletnek, hogy léte ne ideig-óráig tartó tengődés, hanem nemes munka legyen. Reméljük, városunk intéző körei hatáskörükön belül a pártfogástól nem fognak visszahúzódní a az egylet, melynek jövőbeli működése a leghatékonyabbra jogosíthat, elődeinek szomorú végkimulására — egyhamar nem fog jutni. De kereskedő ifjaink összetartása, egyetértése is mulhatatlan tényező, mert egy a felbomlás rövid idő alatt, elkerülhetlenné válik. Azért is buzdításképen munkára fel!

Templomének. Nem csak a szép zene, de a szép ének is élvezetes. Jul. hó 31-én, mely vasárnapra esett, a péchujfalusi templomban gyönyörűen énekel Pöchy Melánia urhölgy; az intelligens közönség meg volt hatva, mert az elénekelt „Ave Maria” akármilyen cathedrális diszmissének is diszére vált volna. Általános óhaj, hogy minél többször legyen alkalmunk ily szellemi élvezethez!

A végzeteljes kapukules. A felkúlváron lakó K. A. fiatal, szép ember, de vig „madár” is. — Már egy esztendeje nős, de ez nem tartja vissza az érdekes kalandoktól. Így az utóbbi időben egy fiatal fess özvegyre fűjt a szíve, ki körülbelül egy negyed századdal fiatalabb volt K. A. oldalbordájánál. Ez utóbbi reájött a Don Juan éjjeli esinjeire s elhatározta, hogy véget fog vetni azoknak. De mert Andrisa hirtelen haragu szenvedélyes legény, nem mert vele szemtől-szembe kikötni. Rendszeres tervet gondolt ki tehát. Ugyanis észrevette, hogy férje a szép özvegy kapukulesát nadrágsziban hordja, kieserelte tehát a kulesot egy másikkal. De mi történt? A háznak, melyben a fess özvegy lakott, két bejárója volt: elől a nagy kapu és hátul egy mellékajtó. És ime a kieserelt kules egészen beleillett a hátulsó ajtóhoz. András urfi, a ki rájött neje eselfogására, egy szót sem szolt, de nap nap mellett kimaradt s hű társa szomorkodva vette észre, hogy a gyűlölt viszony tovább folyik. Most másként eselekedett. Vasárnap reggel, midőn férje még aludott, a szomszéd lakatossal kivétette az ominosus kules egyik fogát. Jött az este és az András, mint rendesen, most is távozott. Ez egyszer hamar vissza fog jönni, gondolá a fondorkodó!

Azonban elmúlt tizenegy, tizenkét, sőt egy óra s az még sem jött. — A hosszú várakozástól kimerülve végre elaludt s midőn reggel felébredt, az András még akkor sem volt otthon. Keresésére indult. És hol találta? Betöréssel gyanúsítva a rendőri börtönben. Egy rendőr elfogta, midőn az özvegy hátulsó kapuján kórászott. Ezen végzettszerű eredmény annyira megalapította a hitelt, hogy javulást ígért s azt eddig meg is tartotta.

Uj orgona. A terjékfalvi róm. kath. templom, Sikorszky Endre sóvári plébános ur buzgólkodása s főkép Amerikában távollevő híveinek adakozása folytán új orgonát nyert, melynek felszerelése s átvétele f. hó 1-én ment végbe. Ezen orgona Marekta Emánuel kassai, jó hírnevűnek örvendő orgonakészítő produktuma, ki bebizonyította eme műve által, hogy a lehető legesekélyebb áron képes még a szakértők igényeinek is mindenben nem csak megfelelő, de bámulatos, szép alkotást létrehozni. Az orgona kiállítására remek; magassága 10, — szélessége 6 láb. Belső szerkezete oly praktikus, hogy netáni hangolását idővel — a kevésbé képzett „kántor” is eszközölheti. Tiszta és kellemes hangja megfelel 500 ember énekének, de azért annak, hogy csak 3 változattal bír. (Egy 8 láb, egy 4 láb: flautomajor; és 4 láb: flautominor.) A belső szerkezet úgy van készítve, hogy még 3 más változatot bármikor be lehet abba helyezni, a mi különben — tekintve az orgona erőteljes hangját — teljesen felesleges a terjékfalvi templom részére. Röviden megemlíthetem még, hogy Marekta e háromváltozatu orgonájának hasonmóságban nincs párja Magyarországon. Kálvizi József okl. zenetanár.

A tandij felemelése. A vallás és közokt. miniszter, mint már mult számban röviden jeleztük, az állampénztárból s a tanulmányi alpból fentartott gimnáziumokban, szerény mértékben 18 frtól 24-re fölemelte a tandiját. A rendelet sem financiaiális, sem szociális szempontból nem indít meg reformot, nem nyújt kilátást messzebb ható változásokra. Ha komolyan s nemesak szép frázissal segíteni akarunk középiskolai oktatásunk szociális bajain, bele kell törődnünk abba a gondolatra, hogy gimnázialis tanulószámunk létszámát esökkentsük s ifjuságunknak az eddiginél sokkal tetemesebb részét ipari és kereskedelmi pályára tereljük. E célt elérhetjük a reálisoklák, polgári s szakiskolák szaporításával, elősegíthetjük a gimnázialis oktatás színvonalának követeléseinek emelésével. De megközelíthetjük a tandijak tetemes növelésével is. Azért föltétlenül helyeselnék, hogy a reálisoklái tandij marad az eddigi, s az egész rendszabályt úgy szerelnék tekinteni mint a gimnáziumi tandij nagyobb fölemelésének bevezetését. Tudjuk ugyan, hogy e rendszabály épséggel nem népszerű, de ahhoz az elvhez ragaszkodunk, hogy a mely bajt az orvosság nem gyógyít, azt vassal kell gyógyítani. Mit használt eddig az ezerszer ismételt szózat: Ne küldjük az oda nem való gyermekeket a gimnáziumba, hol nem boldogulnak vagy a honnét kikerülve még nagyobb bajok előtt állanak; mit használt az egyetemi tanfolyamok meghosszabítása s drágítása? Csak annyit, hogy még többen özönöltek a gimnáziumokba s még többen nem tudtuk kenyeret adni, ha időnk előtt elbűntek, vagy pedig ha valahogy végig tudták magukat vonszolni az egyetemi tanfolyamokon, követeléseik csak nagyobbodtak, a nélkül, hogy a létért való küzdelem megkönnyült volna. A tandij fölemelése azonban jótékony korlátokat vonhat ez eszlenen áramlatnak.

Az emberirtó. Néhány nap előtt történt a következő szomorúan realiztikus eset: A pálinkásbolt előtt két parasztyerek ült. Egy 11 éves leányka és egy 9 éves fiú. Mellettük üres kosár; kezükben üveg, melyből időnkint felváltva jókora kortyokban itták a pálinkát. — „Ejnye, be jó” — szolt a leány s még jót húzott az üvegből. — „Biz az”, mondá a fiu, utánozva a leányt. Az üveg kiürült. — „Te vegyünk még egy üveggel”, mondá a leány. — „Igen, de megharagszik édes apánk, ha elisszuk a nyereséget”, felelt a kis fiu. — „Dehogy, majd azt mondjuk, hogy nagyon olesón kellett eladni az almát. Akkor még ihatunk egy pár krajczár árat.” — „Na jó”, szolt a fiu, s megtöltötte újból az üveget s kiitták ezt is. A leány még egy üveggel akart venni, de a fiu nem engedte. — „Ne csakjog meg apánkat oly nagyon” — Csak nagynehezen tudta elvezetni nényét, a ki meglehetősen becsipett s tántorogva mentek végig a nagypiaczon az apjuk szekereig. Mikor az apa meglátta a részeg gyerekeket, kérdőleg tekintett rájuk. Ezek azt mondták hogy egy jó boltos adott nekik egy kicsit a jóból, csak ugy, ingyen. Hát megitták. „No hál’ istennek, csakhogy emberesedtek”, mondá a paraszt nevetve, s kivette butykosát és maga is jót húzott ennek a tapasztalatnak az örömére.

A legjobb időpróféták a szárnyasállatok. Ha a galambok a csőr tetejére ülnek s fejüket kelet felé fordítják, akkor az reggel esőt jelent; ha korán térnek vissza a galambházba s az udvar környékén esipegetnek, akkor másnapra várható eső; — ha későn térnek haza, — s jó messzire röpkölnek ki a mezőre préda után, — akkor az szép időt jósol. Ha a csirkék a szokottnál többet és felborzolt tollakkal henteregnek a homokban, az vihart jelent; épúgy, — ha a kacskák szárnyukat csapkodva a vízben bukdaesolnak s vidáman sápgova kergetőznek. Ha a fecskék röptükben a szárazföld vagy a víz felszínét érintik, akkor szintén nem kevés soká a vihar; ha eltűnnek, még pedig estefelé főnn a magas légkörben, akkor az száraz levegőre mutat. Ha a varjúk a szokottnál többet lármáznak és kárognak, az esőnek

jele. A méhek, melyek nem távoznak messzire kaputárktól, vagy pedig tömegesen s nem egészen megakadva térnek vissza — nagyon közeli esőt jelentenek. Ha a tehén az istálló falát nyalja vagyis inkább a salétromot, melyet a légkör nedvessége izzaszt ki, akkor szintén esőt várhatni.

Amerika és népünk erkölcei. Hogy az amerikai kivándorlás mily pusztítólag hat a különben vallásos népünk erkölceire, bizonyítja a következő eset, mely augusztus hó 2-án játszódott le az eperjesi kir. törvényszék előtt. Liteczki József zborói lakos vádat emelt Stanek Mátyás ellen realis becsületsértés miatt, azon tény alapján, mert Stanek őt megtámadta, Judásnak nevezte s egy, hevenyében felkapott kövel oldalba ütötte. Allításának bizonyosságát Damjanics Jánosra, mint tanura hivatkozott. Damjanics hit alatt lett kihallgatva s ugyanazt vallotta, a mit Liteczki mondott. A tárgyalás folyamán azonban hamis tanuzással lett vádolva, mert állítólag 5 frtért hamisan tanuskodott s arra őt Liteczki vette rá. Damjanics és Liteczki mindent tagadtak s a törvényszéki bizonyítékok elégtelensége miatt kénytelen volt a vádlottat felmenteni.

Az amerikai nyabácsi s a milliomos örökség története mostanában megint nagyon gyakran fölmerül. Legújabbban Verbó nyitramegyei városka lakosságát foglalkoztatja. A mint beszélük, a negyvenes években egy Lilienthal nevű tanító élt Verbón, a ki kalandos vággyaktól úgyve, 1848-ban világgá ment. Rokonai azóta semmit sem hallottak róla s el is felejtették az egykori szegény tanítót. Nemrégiben aztán Brazília bécsi nagykövete révén kérdés intéztett a verbói hatósághoz, nincsenek-e ott a Braziliában elhalt Lilienthal nevű milliomosnak rokonai. Mert ugy történt a dolog, hogy az egykori tanító sok viszontagság után dusgazdag emberre lett s mikor meghalt, több mint 15 milliót hagyott hátra. Végrendeletében ugy intézkedett, hogy hagyatéka Magyarországon élő rokonai közt osztandó föl. Tényleg jelentkezett is már három testvér, a kik azt állítják, hogy Lilienthal unokaöccsesei s okiratokkal képesek bizonyítani, hogy ők az elhunyt milliomos jogszerű örökösei. A három pretendens szegény legény; az egyik Kassán lakik, a másik Verbón, a harmadik nálunk, állítólag Vlacán. Akadt már egy gazdag ember is, a ki a jövőbeli milliomosnak kész ezreket előlegezni, hogy örökösödési igényeiket érvényesíthessék s a három testvér most ügyvédet keres. Így beszélük és írják.

Fürdőzési tizparancsolat. A tizparancsolatokat gyártók mániája maholnap annyira halad, hogy még az utazeseprök is gyártanak maguknak egyet s akkor annyi lesz a tizparancsolat, hogy maholnap elfeledjük az eredetét. A legújabb e nemű gyártmány a hamburgi nyilvános egészségügyi egyeték, melynek czime a fürdőzési tizparancsolat. Hangzik pedig eképpen: 1. Ne fürdij heves lelki felindulásnál. 2. Ne fürdij hirtelen roszszullétnél vagy tartós bajnál. 3. Avtírasszott éj vagy fáradságos munka után ne fürdij, míg pár óráig ki nem pihentéd magad. 4. Ne fürdij, ha nagyon jól laktál s különösen ne, ha sok szeszes italt ittál. 5. A fürdőhöz lassu tempóban sétálj. 6. Odaérkezvén, tudkozdjál a víz mélysége és áramlata felöl. 7. Lassan vedkezzél, de aztán mindjárt a vízbe menj. 8. Fejfel előre bukjal a vízbe, vagy legalább, ha ezt nem tudod vagy akarod, gyorsan bocsátkozzál víz alá. 9. Ne maradj soká a vízben, kivált ha nem vagy erős testalkotással megáldva. 10. Fürdés után a vérkeringés előmozdítása czéljából dörzsöld jól testedet, aztán öltözzél fel s mérsékelt testmozgást vigy végbe.

Mamák, ne hozzasatok svájci bonne-okat: A magyar középosztálynál jó darab idő óta egy eszlenen s hazafiatlan szokás fajtott el, s ez az, hogy zsenge gyermekeik mellé külföldről, leginkább Svájból hozznak német és francia kisasszonykákat benne-okul, vagy nevelőnőket, hogy gyermekeikkel gyakorlatilag elsajátítsák a német és francia nyelvet. Hogy ezek a kisasszonykák legtöbbször semmi előkészítéssel nem bírnak, kellő kiképezetésben nem részesültek s hogy német, vagy francia nyelvismerték épen nem áll irodalmi színvonalon, az nem jön tekintetbe, elég, hogy svájci s a jámbor családapa és családanya örül, hogy leánykái már milyen szépen imádkoznak németül és parliroznak francziául. Hogy a svájci kisasszonyok erkölcsi előleete csukott könyv, hogy világnézetük, szokásai, elvei a miénkkel meg nem egyezők, hogy nemzeti dolgainkról, multunkról, jövő feladatainkról, halvány fogalmai sincsenek, s így növendékre jó hatással semmi esetre sem lehetnek mind csak „lári-lári”. A mottó az, hogy török szakad, de svájci bonne kell, mert X-éknak, Y-éknak is az van. A svájcinak azonban nem azért van az esze, hogy ha lehet, egy kis hasznót, ha mindjárt jogtalanul is, ne esialjon magának. Csinál bizony és pedig ugy, hogy a megrendelés vétele után kis vártatva a nélkül, hogy a megbízásnak eleget tett volna, visszair és a beküldött összegből — jó magas költségeket felszámítva — visszaküld pár krajczárt, sokszor még azt sem, azon biztatással, hogy a megbízásnak, melyet most nem teljesíthetnek, eleget fognak tenni alkalmilag, azaz sohanapján. Ujabb időben e visszaélés ellen különösen Magyarországból érkezett számos ilyféle panasz a genfi osztrák-magyar ügynökséghez; de minthogy az így elsajátított pénzüszgek birói uton való megtérítése sok költséggel és idővel jár, még hozzá ezen intézetek fizetésképtelennék is, a megbízók majdnem mindig kárt szenvednek. Hogy tehát ily megkárosodásoknak a jövőben lehetőleg eleje vétsék, a belügyminiszter felhívta a törvényhatóságokat, hogy intéz-

kedjenek, vellebb közzé közzé tehetnek, azzal végz gyermekei lemen, k tudnak, i tetnek, ma nak nekü nagyobb azokat alk akik gazda a mire ez a parliroza ban, hogy megtették.

A Z tészketől tartotta 2 Thurzó ur Thurzó ur kétharmad Zichyekre hitbizomár pító levél tagjai közt jövedelmük jövedelemb kök e legy gróf, Zichy ünnep, me

A be felé. F. hó értesítettek tárgyalások szky ur hogy 10— társai ellen bir szerint n

A ho állott, a be elvonulván.

Bern aratt, így utolsó előc s a nagy e lépdelni. E házljót loz hajjog kísé sok lobogó.

Berni százezer tra

Kütnéte közgyűlésen S gyógykavé iparág me g e úrt egy a Hungaria kiállítás nyiban kiváló hosszú soran meit szokta ez honosítottj ip el, hogy az ig vállalatnak a közgazdasági önösen az oly ga lom ma l oly magyar e kint két milli és Csehszázg elnevezésű pö Intő pelda ez és felvirágozás szokásával, ne a esek a mie Frank, vagy n S z a l a d y - k söt jobb, e me kávéjából bá h hozzá (An lapon fordul.

Abá épület, mel jából gyöker ezer forintba nem lenne- pénz a vén az természé kérdés, hogy szeged, mely remteni? Ké tése is szón társulatot a lakó s a vár gár: Gúrszik e czéla tize kezik: megl

Elma nek a mult Pallavicini szágos ülése egy fillérnyi mindszenti, év alatt hate megszokták e közös az a valaha?

Fői bizottságának pired előtt

kedjenek, miszerint a fent említett üzelmekről a műveltebb körök és az elhelyezés közvetítésével foglalkozó intézetek, vagy egyének lehetőleg tudomást szerezzenek. — Ezért irtuk meg e sorokat, melyeket azzal végzünk, nem kell svájci bonne, neveltsük gyermekeinket s különösen a leányokat magyar szelvényben, kik ha zongorázni, németül és francziául tudnak, igen szép, de ha idegen szelvényben neveltetnek, magyar embert nem tudnak boldogítani. Vannak nekünk, Istennek hála, talán a kellenél is nagyobb számban képzett tanítónők, nevelőnők, azokat alkalmazzuk; ezek legalább remélhetőleg egy kis gazdasszonykodásra is megtaníthatják leányaikat, a mire ezeknek sokkal nagyobb szükségük van, mint a parliozásra, vagy épen a zongorára. Felünk azonban, hogy süket füleknél beszéljünk. De legalább megtegyük kötelességünket.

A Zichy család ünnepet ült f. hó 2-án ősi tészától messze. Árvamegyében. Zichy Edmund gróf tartotta 25 éves jubileumát, mint az árvamegyei Thurzó uradalmak legfőbb igazgatója és kezelője. Thurzó nádor hatalmas birtokai, melyek ugyszólván kétharmadát foglalják el Árvamegyének, a vásonkeői Zichyekre szállottak örökségképen. Ez uradalmak hitbizományt képeznek, de nem szeniorátust; az alapító levél értelmében a Zichy-család szabadon választott tagjai közül egyet, a ki az uradalmat kezeli s legfőbb jövedelmüket élvezi, de kisebb mértékben részesek a jövedelemben az összes családtagok. Az árvai birtokok e legfőbb kezelője ez idő szerint Zichy Edmund gróf. Zichy Jenő gróf édesatyja; őt illette meg az ünnep, melyben részvett ugyszólván egész Árvamegye.

A bécsi postásikasztó már utban van Bécs felé. F. hó 3-án ugyanis New-Yorkból táviratban értesítették a külügyminisztériumot, hogy a kiadási tárgyalásokat szerencsésen befejezték s hogy Zulevsky ur illő kísérettel hajóra szállt. Azt hiszik, hogy 10—12 nap múlva már Bécsben lesz, ahol büntérsai ellen sérényen folytatják a vizsgálatot, mely hír szerint újabb szenzációs körülményeket derített fel.

A holdfogyatkozást, mely f. hó 3-án este beállott, a borongós idő dacára, a felhők időről időre elvonulván, igen szépen lehetett megfigyelni.

Bernhard Sára Brazília banroppant diadalokat aratott, így többek közt Rio Janeiroban a diákok az utolsó előadás után hosszant a lépcsőkre hasáltak, s a nagy színművész nő kénytelen volt rajtuk végig lépdelni. Elutazása alkalmával ötszázan, mind-gyikük zászlót lobogtatva a kikötőig és eszlokókou a gőzhajók kísérték, s a kikötőt annyira elleprék, hogy a sok lobogó zászlótól a tengervíz sem lehetett látni. Bernhard Sára Amerikából egy millió és nyolcz-százezer frankkal tért vissza.

Kitüntetett pótkávé. Az országos iparügyesület ez évi közgyűlésén Szalady Antal fővárosi kávégyáros, a „Hungaria gyögykávé” és a „Szalady” pótkávé feltalálóját és készítőjét új iparág meghonosításáért és versenyképességéért egyezületi díszéremmel tüntette ki. Habár a Hungaria gyögykávé már az 1885. évi országos kiállításon kiállítási nagy érmet nyert, ez újabb kitüntetés anynyiban kiváló fontosságú, mer az iparügyesület rendszerint évek hosszu során át eredménytelenül küzdött kiváló iparosok érdemeit szokta ezzel méltányolni, míg Szalady alig pár év előtt meghonosított új ipar-cikkével: a pótkávéval már is oly eredményeket ért el, hogy az igazgatóság indítatva érezte magát a fiatal törekvő vállalatok a kitüntetés egyhangulag odaítélni. Másrészt közgazdasági szempontból is figyelmet érdemel e kitüntetés különösen az oly feunhéjazó magyarral lenes es eh mo z g a l o m m a l szemben, mert ezzel hivatalosan elismertett egy oly magyar cikk versenyképessége, a melyért hazánkól évenként két milliónál több vándorol ki külföldre Német-, Porosz- és Oeshországba. Franke Hauswald, Manilla Velim s egyéb elnevezésű pótkávékért, hazai vagyonsodásunk óriási kárára. Intő példa ez minden magyarnak, a kinek hazája boldogsága és felvirágzása szíven fekszik, hogy szakítson eddigi előítéletes szokásával, ne vegyen eszt, vagy külföldi árut, mint nem veszi a eszt a mienkét, hanem vegyen kizárólag hazait, ne vegyen Frank, vagy másféle külföldi pótkávé, hanem vegyen magyar Szalady-kávé, mely jószágára kiállja velők a versenyt, sőt jobb, e mellett cseppet sem drágább azoknál. Szalady említett kávéjából bárkinek küld próbaesemagot ingyen és bérmentve. Ha hozzá (Andrássy-ut 86 sz.) ez iránt levélben vagy levelező lapon fordul.

Felvidéki hírek.

Abauj: A kassai színház régi, rozszant épület, melyre tűzbiztonság és kényelem szempontjából gyökeres átalakítás férne. Ez azonban tizenöt-ezer forintba kerülne s újra felmerült a gondolat: nem lenne-e jobb új színházat építtetni, mint annyi pénzt a vén épület tatarozásába ölni. Hogy jobb volna, az természetesen nem kérdés; hanem az már fogas kérdés, hogy a tizenöt ezer forintot jóval túlhaladó összeget, melybe az új építés kerülne, elő tudják-e teremteni? Kassán egy nagyobb gőz- és kádfürdő építése is szönyegre került. Tehetős polgárok e végett társulatot akarnak alakítani s egy már évek óta ott lakó s a város szépülése iránt érdeklődő derék polgár: Girzák József, meg is adta a jó példát, aláírva e célra tizezer forintot. Ha folytatása kellően következik: meglesz a kassai fürdőház.

Elmaradt jövedelem. A mindsenti kerületnek a mult országgyűlésen kedves képviselője volt: Pallavicini Sándor örgróf, ki nem igen járt az országos ülésekre, de nem is vett fel a maga részére egy fillérenyi napidíjat sem. Odaadta nemesen mind a mindsenti, esányi és szegvári iskoláknak. Ez három év alatt haterhatszáz forintot tett. Az iskolák ugy megszokták e rendszeren befolyó jövedelmek, hogy most közös az aggodás: lesz-e több ily képviselőjük valaha?

Főispáni jubileum. Abauj-Tornavármegye bizottságának július 28-án tartott közgyűlésében napirend előtt s a főispán távollétében Comáromy

László alispán, a bizottságnak előterjesztést tett Darvas Imre Abaujmegye és Kassa város szeretett főispánjának tíz éves működésének most beállott fordulójánál, melyet megünnepelni óhaj. A közgyűlés az indítványt egyhangu lelkesedéssel fogadta el és határozatilag kijelentette, hogy a főispánnak tíz éves jubileumát még ez év tolytán megünnepelni kívánja s ezáltal is kifejezést óhaj adni ő méltóságá iránt érzett elismerésének. Az indítvány értelmében a közgyűlés az alispán elnökle alatt Alth József, Beziák Ferencz, Csoma István, Dobozy Pál, Fekete Albert, Hedry Lőrincz, Koós József, Metzner József, Péchy István, Rakovszky György, Soltész Gábor, Szalay László, Szent-Imrey Gellért és Szent-Imrey Gyula bizottsági tagokból, Naményi Gyula árvaszéki elnökből és Fábán János tiszti főgyűlésből álló küldöttséget bízta meg az ünnepély elkészítése, az időpont meghatározása és általában az ez irányú intézkedések megtételével.

Jubileum. A magyarországi könyvnyomdászok egylete Budapesten augusztus hó 20-án ünnepli az egylet 25 éves fenállását, mely alkalommal díszgyűlést is tart. Az ünnepélyen is díszgyűlésen a kassai könyvnyomdászokat Nagy Sándor betűszedő és munkágyelet pénztárosa fogja képviselni.

Kinevezés. Az oktatásügyi minster Weber István bajai helyettes tanárt a latin nyelv tanárává nevezte ki a kassai főreáliskolához ideiglenes minőségben.

A 27. hadosztály évek óta Kassán levő törzse jövő évi májusban Miskolcra fog áthelyeztetni. Mely okok vezérelhetik az intéző katonai körök ez intézkedés megtételénél, nem lehet tudni, azt azonban igen, hogy Kassaváros évi torgalmát ezen áthelyezés 60.000 forint esekélysséggel fogja eszkönteneni.

Klimatikus gyögyintézet. Nehány kassai tőkepezenes a régóta létező klimatikus gyögyintézet eszméjét most komolyan kezdi felkarolni. Arról van szó, hogy a forrásokban gazdag fenyvesben a fűrészmalom környékén egy nagyobb villalettre alkalmas rész kisméltességek, mely ezből az illető érdekeltek bizottsággá alakulva kedden délután a helyszínre rándultak ki, hogy e kérdésben megállapodásra juttva a kivétel iránt, szakfőriaikat vonjanak érdekkörükbe (K. Sz.)

Bereg: Sikerült tréfa. A „Bereg”-ben eszelekedtek meg a következő tréját. A „Bereg” 29-ik számában ugyanis valaki a következő latin hexametereket tette közzé:

Neque Ceres dedi Bereg'ense mille nec ames,
Mente senes cardo sanitas amo diaria, —

melyet (állítólag) a megyeház udvarán keresztben húzódo épület alapfalának lebontása alkalmával egy kővön találtak bevéve; a legjobban lefordító részére pedig egy (szintén állítólag) szép képet tűzött ki jutalmul. A tudás vágya s a nyeresemény ingere sok okos és nem okos főt ejtett gondolkodába. Átvették a fővárosi lapok is néhányan s így, mivel a közmondás is tartja: Több szem többet lát, több főt többet tud, — csakhamar akadt, aki nemcsak jól lefordította a rejtélyes distichont, de egyuttal ki is sütötte a turpisságot, hogy t. i. az illető két sor csak latin ködmönbe bujt valóságos beregi magyarral, szölván ekképen: Ne kvekereskedj! Beregen nem illenek ám ez! Mentésen és kardonas, itt az a mód járja! — A jól megérdemelt pályadíjat a „Budapesti Hirlap” szerkesztősége akasztja szegre.

Orosz kétféjű sas. A beregmegejeiek olyan szerencsében vannak, hogy nekik nem szükség Hlubokára vándorolniuk, a legközelebbi napokban oly nagy port vert orosz „kétféjű sas” látása végett: a megye székhelyétől alig két-három kilométernyire megtalálhatjuk azt az m.-janosi-i gör. kath. templom bejáró ajtaja felett szépen kiabrázolja. Tösgyökeres magyar vidéken valósággal érthetetlen, hogy az ottani magyarajku gör. kat. hívek, vagy a hatóság miért tűri meg e teljesen kimagyarázhatatlan indokból oda ábrázolt jelvényt, holott annak semmi értelme nincs s a hívek is bizonyára csak megszokásból nem távolítják el onnan. Azt hiszik, hogy ez egyszerű figyelmeztetés elegendő lesz arra, hogy az ominózus jelvény örökre eltávolíttassék.

A vallásosság mintaképe. Verbőczön néhány hányt-vetett ember rárontott Klein Izrael koresmájára s ott törti rantani kezdtek; azonban kevés rombolható anyag lévén a koresmában, tovább haladtak végig az utcán s így találkoztak a koresmárosnak erejéről híres fiával Ignáczczal. Uezezu neki! szombat van, most nem adhatja vissza a kölesönt: fűsd! Ki karóval, ki mivel. Szegény Nátzi vesd el magad, a hasznosság elvénél fogva futásnak ered: ájjaj schábesz-schábeszt kiabálva; migmen egy udvarba bemenekült. Így szabadult meg Sámson a filisteusoktól. (U.)

N-tarnai állapotok. Már a 8-ik rendbeli előljárósága alakult Nagy-Tarnának, mely a képviselő-testület közbejötté nélkül alakított, köztük egy írástudó sinces, mi ellen felebbezés adatott be. A képviselő-testület m. hó 22-ére lett az évben először összehívva, a számadások megvizsgálása végett, azonban a sok egymást követő bírók számadásait nem lehetett megvizsgálni, oly zavarosok. A vásárbérletéről csak a nyugta van meg, hogy a bérlő kifizette, de mibe és hol lettek elszámolva, senki se tudja kimutatni. A község 1000 frton felül deficitben van. Mindennemű közterhek nem a községi közegek, hanem hivatalos kiküldöttek által szedettek be, a számadások ezek költségeitől hemzsegnek. Ezen állapotot a tudósító a gyakori bíróvátozásoknak tulajdonítja. (U.)

Közbiztonság a Grániczon. Beregmege határszéli vidékein a személy- és vagyonbiztonság oly sanyarú állapotban van, hogy a rablás és jortámadás ugyszólván kezd megszokottá válni. Alsó-Vereczke vidékén, de különösen a zsendyovai völgyben lakó leginkább ruthén lakosság egy idő óta nagyon rákapott a galiczai vásárok látogatására; főleg a közeli Szmözsa vásárai azok, melyek a legnagyobb vonzó erővel dicsekedhetnek, pedig nincs Szmözsan vásár a nélkül, hogy egy pár szegény ember meg ne siratná keserves keresményének, vagy igás jószágainak eltűnését. A legközelebb tartott vásárt is megemlegeti Rjaskó Mihály, zbuni lakos, ki két szép ökrét eladván, vigan ballagott haza 200 frtjával, midőn éjfél tájban a Vereczkén felül levő hágón ismeretlen tettesek rohanták meg s halálos fenyegetések közt utolsó fillérig kifosztották. Szolgájon ez eset is intő példaul a népnek, hogy „szegénységét” ne tegye kockára, hozza inkább az ugy is közelebb fekvő vereczkei, szolyvai, vagy akár kissé távolabb eső, de biztosabb munkácsi vásárookra, de szolgájon az illetékes hatóság rendszabályainak fokozott mértékben való alkalmazására is! (M.)

Gömör: Tornalliai hírek. Mult hó 22. délután egy magas szál legény, kezében két nagy bunkósbottal, véres fejjel ment végig Tornallya utcáján, azt danolva hogy: „Edes volt az anyám teje keserű a más kenyere . . .” Csak később tudták meg, hogy ő kigyelme Veres Antal Jónás bejei kondás. Sztrányáról jött, hol a koresmában lefolyt véres verekedés közben Tamás Balázs nevű kondástársát bottal és kendőbe kötött éles kövel agyonütötte; egy másikat Mihalik Jánost pedig életveszélyesen megsebesített. Azt beszélik, hogy a csendőrséghez ment magát feljelenteni, de ott elküldték őt, s csak később fogták el. — Másnap szombaton délelőtt egy a szöszoros értelmében tetőtől talpig véres ember sétált végig a kedélyes városban, két kezeivel tartá fejét és egy másik embertől követve. Ezek meg hubói emberek, kik a tornalliai határban kaszálván, Szívós József, a mint állítja, akaratlanul belevágott kaszájával Szókoly Jánosnak a lábába. Utóbbi pedig ezen szavakkal: „ha én kaptam, te is kapjál!” kaszájával Sz. J.-nek előbb nyakán, aztán vállán ejtett sebet. A két véres ember az orvoshoz ment minden kíséret nélkül, látletet felvétetni. Így sétálnak lezsér a városban végig, vén asszonyok és gyermekek csodálatára és bámulatára, véres, bevett fejt emberek, gyilkosok, nálunk, hol csendőrség, szolgabírói hivatal és járásbírósg székél.

Véres kimeneteli multság színhelye volt a sztrányai koresma, hol Antal János (Veres) községi csordás, Mihalik János és Tamás Balázs kondásokkal mulatott. Utóbbi ugyanis — az italtól felhevülten — meg akarta mutatni társainak, milyen az „igazi” kondás tánc, miközben a széklepként forgatott botjával — Antal János koponyáját beszakította, a miért ez bosszút állandó, a koresma udvarán kerített egy jókora kavicsot, s azzal — kendőbe burkolva — úgy elpáholta mindkét társát, hogy Tamás a nyak-szirtjébe kapott ütés miatt holtan rogyott össze. Mihalik sérülései pedig — az orvosi látletet szerint élet-veszélyesek. A tettes önként jelentkezett a tornalliai kir. járásbírósnál, hol letartóztatva gondolkozik a multság szomorú végéről, várván büntetését, melyet — legalább egyelőre — a helybeli kir. törvényszék fog rája kiszabni. (G. K.)

Ritka vadász-zsákmány. A szulovoi vadászkastély melletti erdőszegben hajtvadászatot tartottak mult szombaton, melyben a tulajdonos Andrassy Manó gr. és vendége Radvánszky Géza br. vettek részt; a keresett medvét, mely előtte való napokban egy ökröt vágott le e helyütt, meg nem találták ugyan, de e helyett még ritkább vad esett zsákmányul, egy szépen kifejlett hiuz, melynek az expressz-gegyver golyója beleit kiontotta. Ennek dacára legalább 300 lépésnyire ment el a szívós állat a lövés helyétől, de a mikor reá akadtak, már nem volt benne élet. (R. H.)

Szatmár-Szabolcs. Megölte a nejét. Gál János szőlőskerti kerülő, nyiregyházi lakos, ki feleségét a mult vasárnap megölte, a törvényszék fogházában várja megérdemelt büntetését. Nevezett egy korhely, indulatos ember, ki már egyszer emberölés kísérlete miatt a munkácsi fegyházban 3 évet töltött. Feleségével — kivel alig 1 és fél éve él együtt, kitől egy kis gyermeke is van — amiatt szöllalkoztak össze, mert felesége korholta részegeskedéséért s különösen szemrehányást tette neki azért, hogy egyszer illuminált állapotában az utfélen elaludt s ködmönét tőle ellopták. Mult vasárnap egész délelőtt zivódtak, a nő elkéserevészt növelte még az is, hogy egyetlen gyermeke halálos betegen feküdt. A szomszédok elbeszélése szerint 11 óra tájban már fejszével üldözte Gál János a feleségét az udvaron, de a midőn a házba vissza menekülni igyekvő asszonyt utólérte, nem bántotta a fejszével, hanem haját kezére esavarrva, fejét a földhöz veregette, mire úgy látszott, használt a „gyöngéd” figyelmeztetés, mert lármájukkal felhallgattak. 12 óra tájban ismét összeveszték s az asszony kimenekült az udvarra s elbujt a pitvar ajtóval szemközt eső venyige boglya mellé, a férj a pitvarban levő csöszfegyvert felkapva, neje után rohant s az ajtó előtt megállva, ezélozva lött a tőle 8—10 lépésnyire a boglya mellől leselkedő feleségére, ki azonnal felfordult, mire a férj azt mondta: „nesze nekéd!” A gyilkost még akkor délután elfogták s az asszony pedig csak másnap halt meg, — férje lövése épen fejét találta. (Sz. S.)

Sikerült fogás. Szatmármegye alispánjának hamisított aláírásával egy magát Csengeri Józsefnek (Mihálynak) nevezett, megnyerő külsejű tanító bebarangolta Fogaras, Brassómege, Csikszereadt, Kézdivásárhelyt, Petrosényt, Szászváros, Lugos, stb. helyeket és gyűjtéseket rendezett a nagykárolyi tűzkárosultak javára. Fogarasban feladott egy 120 frtos levelet, Brassóban egy 100 frtos, Csikszereadtán egy 130 frtos levelet, czimezve mind hármát a nagykárolyi polgármesternek, azonban mind a háromban pénz helyett egy-egy fehér lap papír volt. A postaigazgatóság, valószínű a nagykárolyi polgármester megkeresése folytán, utána hordatta az illetőnek a zindelyt és szerencsésen megis akadt. A fogarasi előjáráságtól alig érkezett meg a m. vásárhelyi polgármesterhez az e tárgy értesítés, már jelentkezett, hogy a segélygyűjtésre engedélyt nyerjen. Meg is kapta, a mit keresett, e forró időben kényelmesen hűsül a helyi kir. törvényszék fogdjában. Nevezetes, hogy Lugos, Oraviczabánya, Déva, Petrosény és Szászvárosban a gyűjtést anélkül eszközölte, hogy arra az illető előjáráságot engedélyt adott volna. (p.)

Rendkívüli kalászkok. N.-Károly vidékén hallatlan termés van. Egy ur hozott a czégyényi határról 2 kalászt, minőket alig láthatni ez életben. A kalász nagyobb egy arasznál s 75—80 buzaszem van rajta. Altitása szerint 50 holdnyi területen mind ilyen kalász van. **Ki lesz a szatmári gör. kath. lelkész?** A szamosújvári gör. kath. püspök által kihirdetett pályázat folytán többen folyamodtak nevezett lelkészség elnyerésére s a püspök a folyamodók közt hármát jelölt ki a város közönségéhez választás végett: Hodorán János, szamosújvári gör. kath. képezési tanár, Szabó Tivadar bicszádi lelkész és Kozmutza Vazul, alsó-ferenczelyi lelkész. Kit fog a három jelölt közt a városi közönség megválasztani? Tántoríthatlan magyar érzelmű lelkész óhajt a hitközség is! (Sz.)

Szepes: Annabál Tátrafüreden. Lapunk egyik fűrdői levelezője írja nekünk, hogy Tátrafüreden az ehéten kedvezővé vált időjárás egyrészt, másrészt az ó tátrafüredi fűrdőigazgatóság buzgósága az itt nyaraló tartózkodókra mind kellemesebbé teszi az ittlétet. Még a mult héten igen sikerült gyermek-bál adatott, mely igen látogatott volt, tegnap az Annák tiszteletére rendezett az igazgatóság bált, melynek közönsége oly fényes volt, hogy a fővárosnak is diszére válnék. A jelenlevők között láttuk: Forgách László grófnét, Vay Sándor bárónét, Perényi Péter bárónét, Szirmay Vincze bárónét, Fischer bárónét, Schmid Paulina szül. Fiáth bárónét, dr. Tauffer Vilmosnét, Török Jánosnét, Vaday Károlynét, Lónyay Ödönét, Bartakovicsnét, Hanzély Ferencznét, Goray Jánosnét, Véseai Tamásnét, Hagganmacher Károlynét, Aranyossnét, Pálffy és Lumniczer grófokat, Hagganmacher kasszonyokat, Jekelfalussy Malvint stb. Ott voltak továbbá: Bethlen Gábor, Pongrácz Károly és Jenő, Eszterházy Andor és László grófok, Salamon Géza és Tivadar, Török János főkapitány, Amadei Alb. gróf, Paresetich Félix főispán, Karger porosz tunk stb. A bál közönsége Tetty Nándor fűrdő-igazgató és dr. Jarmay László fűrdőorvos ügyes rendezése s Radics Lajos kitűnő zenéje mellett virradatig tánczolt. F hó 31-én tartja itt a Kárpát-egylet Tátra-osztálya közgyűlést; jövő hó 7-én pedig maga a M.-Kárpát egyesület. Az ó-fűrdői vendégek száma eddig hivatalosan: 1800.

Tátraházán dr. Kramolinj István igen érdekes estélyt rendezett, mely a poprádi leégetteknek több mint száz forintot jövedelmezett. A diszes közönség körében megjelent b. Sennyey Pál is családostul. A hangversenyben közreműködtek: Malomhegyi István saját prologijával, dr. Horvát Ödön jogakadémiai igazgató, ki neje: Krayzell Aranka urnó zongorakísérete mellett a „Szép Ilonkát” szavalta; Barabás Vilma k. a. ki népdalokat énekelt; Báthory Nándorné és Szelenyi Róza urnók, kik Beethoven „Egmont” nyitányát négy kézre zongorázták; Schwetz Antalné urnó, egy népdal zongoraváltozatait adva elő; Kéler Pálné urnó, ki Malomhegyi „Tökölöny” című költeményét szavalta; Alexi Schwartz Anna és Szopkó Gizella k. a. zongorajátékkal; Kalmár Imre, ki „A vén cigány”-t éneklé. Volt közvacsora is s vidám táncmulatság, negyven pár részvételével.

Tátrafüred nagy napjai ma vasárnap kezdődtek. Tudvalevőleg ma érkezik oda Milán szerb király, — s ugyanekkor foglalja el Klotild főhercegnasszony, József főherceg neje, ó-tátrafüredi pompás nyaralóját, melyben több hetet fog tölteni. Milán király tartózkodása egyelőre még csak „több napra” van kitárasba helyezve, de ó felsége valószínűleg meg fogja hosszabbítani ezt az időt. A fűrdőigazgatóság minden lehető elkövetett a király és a főhercegnasszony impzáns fogadására.

József főherceg nyaralója jó részt készen áll már Ó-Tátrafüreden az a pompás nyaraló, melyet ott József főherceg építtetett. A nyaraló óriási park közepén, a Zsedenyi-emlék régi helyén áll. A parkot a többi villától és Uj-Tátrafüredtől magas oszlopokhoz erősített vastag vasdrótkerítés választja el. A kaputól a park magaslátára hatalmas kocsint vezet; a tulajdonképeni épület körül a park belsejében egy kis tó vizes-s, szerpentinutak sokfajta fenyőfák, virágcsopordozatok, az épület előtt pedig hatalmas szökőkút. Az Alcsuthon nevű virágok szebbnél-szebb változatai, gúlsalaku puszpángfák, czédrustrényók, tiszafák, örökzöld fák szolgál háttérül. A nyaraló három oldalról egyemeletes, a nagyszalókai csúcsra néző északi nyugati oldala pedig két emeletes; e második emeleti helyiségeket, melyek külön lépcsővel vannak elhatárolva, a szolgaszemélyzet lakja. A körlepesőn felhalotva, a fogadóterembe járunk, melytől jobbra

egy dolgozószoba, balra a hálóterem van. A fogadóteremből egy nyílt terembe lépünk, mely a többi lakosztálytól teljesen elszigetelhető. Innét bejutunk a László és Józsi főhercegek lakosztályaiba. Ezek mellett van Holdházi apát lakosztálya; a nyílt-terem másik oldalán a fűrdőhelyiség terül el, mely úveg-folyósóval van a fűrdővel egybekapcsolva. Szemközt a főhercegnő lakosztálya van. Ezenkívül az első emeleten van négy erkély-szoba, ugyanannyi mellékkamerával. A főhercegnő lakosztályával szemben vannak a kis főherceg-kisasszonyok lakosztályának ajtói valamint egy udvarhölgy lakása. Az egész nyaraló butorzata magyar stílusban készült, nagy pompával, csak a kis főhercegek lakásának butorzata egyszerűbb vörös fenyőtől színezés nélkül. József főherceg itt is megmutatta, hogy magyar ember testetűl-lekeltűl: új kastélyában még a legutolsó szeg is magyar ember keze munkája. — A főhercegi nyaralót Majunke Gedeon, szepes-szombati műépítő építette, ki a bécsi akadémia nagy pályadíját nyerte meg s a ki e kitűntetés után építette Andrássy Manó gr. betléri kastélyát és Alsó-Tátrafüredet. Kiváló figyelmet érdemelnek itt a falestmények, melyeket Horovitz Mór kassai jeles falestő készített. Nem lát itt az ember egyebet, mint a sötétvörös alapon a magas Tátrában élő és díszlő növényeket elmés összeállításban. A főhercegi nyaralóból nagyszerű kilátás nyílik Uj-Tátrafüred villáira és Szepesmege síkjára. A főhercegi család még e hó elején költözködik e nyaralójába, ámbár még akkor a termék festése nem lesz egészen befejezve.

Merész turista nő. A saison most tetőfokán áll. Mind a három Tátrafüred telve, minden zugában. A konyha Ó-Tátrafüreden és az alsón igen kellegítő s a szolgálat nagyon jó. Az idő pedig kitűnő. Mult héten még folyton szakadt az ező s így nem történhetett sok kirándulás, de most majd megindul az is. A Kolbach vizesés ez idén gyönyörű a sok esőzéstől, csak az ut hozzá keserves, épen mint a Kárpátok gyöngyéhez: a csorbai tóhoz is. Pedig ez oly tündéri, mint egy álom. A hegyek az egész Kárpát láncolatán tele vannak hóval. A lomniczi csúcs s a Kriván folytonos érdeklődés tárgyai, az egyik itt, a másik Csorban, a hol most egy szép és merész turista nő teszi turlujait, már másodízben megmászva minden magaslatozt és nevezetes helyet. Ez Jarmay Gyuláné, ki férjével ott időz.

Uj árvászeki elnök. A f. hó 28-kán Lőcsén megtartott bizottsági közgyűlésre ritka nagy számmal jelentek meg, a megye valamennyi vidékéről a bizottsági tagok; évek óta nem volt olyan látogatott gyűlés; az összesereglettek nagy számból láthatta a megyei élet pangását ósmerő szemléllő: hogy okvetlenül kell hogy választás legyen napirenden. A megüresedett árvászeki elnökség vonta be a t. közönséget, első tárgya a közgyűlésnek volt az a feletti szavazás, melynek eredménye az lett, hogy Székely Farkas nyert 114, Montskó Ferenc 79 és Jóny Nándor 20 szavazatot.

Zemplén: Kolera nosztrász A homonnai járás főszolgabírája csütörtökön sürgönyileg jelentette, hogy Homonnán két munkás, a járásorvos véleménye szerint: is, koleratünetek között hirtelen megbetegedett. Az esetről a belügyminisztériumhoz azonnal jelentést tett a vármegye főjegyzője s a főorvost rögtön Homonnára küldötte. A vizsgálat kiderítette, hogy e kolera-nosztrászt az uborka-évadja szűlte.

Tisztul a város. Gálzsécsen a legutóbb tartott országos vásár alkalmával Rechnitzer Ede, ügyes detektiv közreműködésével hat zsebmetszőt esipet nyakon a esendőség. A „jó madarak” kalitkában ülnek s ott tanulnak „kesztyűbe dudálni.”

Mellékes foglalkozás. Stern Berecz Gálzsécsen könyvkereskedő — ráadásul még amerikai ügynök. A mult számunkban említett Róth Kati amerikai ügynökön kihallgatása alkalmával oly gyanu okoknak jutott birtokába az ujhelyi szolgabírói hivatal, hogy nevezett könyvkereskedőnél házmozdást kellett fogantatosítani. Stern Berecz a nála talált amerikai hajójegyek alapján beismerte, hogy mellékes kereset-forrása az amerikai ügynökségek; 100 frt bírságra s egy havi szabadságvesztésre ítéltetett a gálzsécsi j. főszolgabírája által.

Jegyzőválasztás. A petrahai körnek megüresedett jegyzői állomására m. hó 28-án egyhangulag Turján Gábor, képesített középiskolai tanár s okleveles jegyző választott meg. A választást halálszat s vidám lakoma követte. Ez alkalommal Dudás petrahai földész és Illés v. aradi földmívelő köztetszéssel fogadott pohár-köszöntőket mondtak. Kellemesen lepte meg a vendégeket az is, hogy a pompás halászlé, s a nyárson sült halak elfogyasztása után a petrahai választók közül vagy heten kört formáltak s Dudás uram „přecentorsága” mellett a „szózatot” teljes szabattossággal elénekelték.

Koránérő gyümölcsök. Legyes-Bényén mult héten két szuhanc, akik édes testvérek is, egy Koesi Pál nevű legényt fényes nappal agyonverték. A gaz fizkókat a szerencsi járásbíróóság letartóztatta.

Humor.

Perzsa maximák: Kinek nincs vagyona, annak nincs hitele; kinek nincs hű felesége, annak nincs nyugalma; kinek nincs gyermeke, annak nincs ereje; kinek nincs rokona, annak nincs támasza — de aki e négy dolgok mindegyikének híján van: gondatlanul élhet.

Finom különbség. Z. asszony, a ki „áldott jó asszony” hírében áll, látogatóban van egy barát-

nőjével. Megjelenik a háziasszony kis fia. „Mennyire hasonlít a papához!” kiáltja elragadtatva Z. asszony. De észrevéve a „ház barátját,” siet hozzá tenni: „De talán mégis jobban hasonlít — az apjához.”

A hogy tetszik. „Megerszeretném mázni ezt a hegyet családommal együtt, vállalkozik vezetőknek?” „Igen.” „S mennyit kér a fáradságért?” „Hát kérem . . . hogy tetszik parancsolni, életveszéllyel vagy a nélkül.”

Himvarrás. „Te Dezső, mitől van úgy feldagadva arczod!” — „Mitől? hát ’biz az női kézi munka.” . . .

Óvatosság. Apa: Móricz, kelj fel! Thodod, hogy a khi khorán kel, aranyat meghalál! Móricz (hirtelen): Mhotasd meg előbb az aranyat, aztán khelek ful!

Gyenge vigasztalás. Pap: Ne búsuljon János gazda; ha az Isten magához szólítja is a feleséget, oda fent újra egyesülnek. János (elgondolkozva): Hát hiszen az is aggaszt engem tisztelőmdu!

Felhasználat az alkalmat. A Legutóbbi fejfájásom óta emlékező tehetőségem rendkívül sokat szenvedett. A mit például ma teszek, arra három-négy nap mulva már nem emlékezem. B. Lehetetlen! De, ápropos, nem adhatna nekem egy hétre 100 forintot kölcsön?

Nem messze haladt. Áron: Nos, mennyire haladtál az udvarlásban? Izg: Nem messze — csak ötezer forintig.

Az ördög a falon. Egy földbirtokos ki akarta szobáit festetni s egy neves művészt kért fel erre — Lássza kérem, mondá a művész, ide egy szép csoportozat kell. Ide festek egy arczképet, talán az ön nejeét? ! Mily kellemes meglepetés volna az! — Szerencsétlen ember! kiáltott a birtokos. Hát nem tudja, hogy nem jó az ördögöt a falra festeni?

A tudós meglegedése. Egy tudós felolvassa nejeének legújabb értekezését. — Megértetted? kérdé tőle. — Tökéletesen. — Akkor teljesen nyugodt vagyok: mindenki meg fogja érteni!

Atyai tanács. „A többek között, édes fiam, így szól az apa egyetlen, drágalatos fiához, légy mindenben mértékletes. Lásd én már szép időt megéreztem és a borivásra csak négy okot ismertem teljes életemben: 1) ha szomjas vagyok; 2) ha jó a bor; 3) ha vendégem van vagy vendég voltam; és 4) ha bármilyen ok adta elő magát.” A fiu természetesen jól megfogadta az apai bölcs tanácsot.

Borban az igazság. Tehén András beperelte becsületsértésért Gányó Mátyást, mert azt mondta róla, hogy esaló. Bíró: Hát mit mond erre Gányó Mátyás? Gányó: Ittas voltam, kérem s ilyenkor az ember sok bolondot beszél, a mit maga sem hisz. Tehén (közbevág): Az nem igaz! Eppen akkor mondja az ember az igazat. Bíró: Tehát maga is beismeri, a mit vádlott állított? Elmehetnek.

Vigasztalás. Bús szívvel tért haza a hetyke falusi. — Hej, kedves anyjukom, egy kis bajba keveredtem bele. Csöndszavarást három napra vagyok elítélve, oszt hónap kell megkezdenni a fogságomat. — Eppen legjobbkor édes apjukom, hála a teremtőnek, addig legalább a szobát, konyhát kimeszelem, kipuczolom!

Furfangos obsitos. — Eppen Velenczén nyargaltunk keresztül! büszkélkedék a vén obsitos. — Nono, hiszen az a város vizre van építve, bátyám! — Persze hogy, vág vissza a furfangos veterán, csakhogy télen vót az eesém, mikor a viz be vót fagyva!

Jól megfelelt. Apa: Te kölyök! Ha még egyszer meglátlak a Linával turbékolni, bizony megbotozlok. Fiu: Rosszul teszi, apám, fával nem oltja el a tüzet.

Nem volt szerencséje. Párbaft vívott a zínész neje udvarlójával és sebet kapott. A komikus, kinek mellesleg mondva szintén szép felesége volt, ép akkor lépett az öltözőbe, midőn a párbaft kimentele képezte a beszéd tárgyát. Már az igaz, hogy nem volt szerencséje a mi Béla barátunknak — szól közbe — ha én, nóm minden udvarlójától egy kardszurást kaptam volna, ma már ugy néznék ki, miut egy rosta.

Csak semmi hamisítottat. Az igazgató, ki maga is szokott játszani, együtt öltözött elsőrendű férfi tagjaival. — Igazgató úr — szólítja meg a hős — elvárom, hogy ma a szinpadra nekem igazi pezsgőt hozzanak, mert én holmi hamisított zagvyaleket meg nem iszom. — Jól van barátom — mond a direktor — de holnap „Ármány és szerelmet” adjuk, ön játsza Ferdinándot, gondoskodni fogok, hogy ön az utolsó jelenetben szintén valódi mérget kapjon!

Felelős szerkesztő és kiadó: Hedry Bertalan.

E vártember hó gyalogsági felépítése ezen munká. Az épi szerint kiépítet. 3) Egy Egy mellette tálló épület. burkolása, k. Ezen t. sőbb helyen valamint az t. továbbá az t. Az ósá adatkak ki s 144,217. frt. frt. 28 kr. Felhiva hogy kellően 25-nek d. e. nyujtsák be a fognak.

Az aján hivatalban E. Az aján 2. \$-ban meg. A fenne ből kirekeszte. A továb megyei m. kir. tama alatt meg áron megszer. Kelt Epe

Sz. kir. tétetik, hogy a szeptember hó adására vonat. 10 órakor a v. verés fog meg. Miről a a szóbeli árver. tév kámatpenz. nak s hogy az kinthetők. Eperjes tartott ülésebből

1885. december 11-én.
Bolszon E., s. k.
Königsvald J., s. k.
Wolmann L., s. k.
A könyvszerző:
Hartwig Nándor, s. k.

HIVATALOS ROVAT.

10,991 szám.

3-2

Árlejtési hirdetmény.

E vármegye törvényhatósági bizottságának 1886. évi szeptember hó 28-iki 11,619. számú közgy. határozata, mellyel egy gyalogsági lakóházának és melléképületeinek Eperjesen leendő felépítése elrendeltetett, a ministerium által jóváhagyást nyervén, ezen munkákat fogantatására a pályázat ezennel kiíratik.

Az építési tervezet — tervrajz — és a részletes feltételek szerint kiépítendő: 1) Egy kapuépület. 2) Egy tisztalak-épület. 3) Egy altisztalak-épület. 4) Két legénysegitő-épület. 5) Egy mellek-épület. 6) Egy fürdő és zuhany-épület. 7) Egy istálló-épület. 8) A teleknek egyengetése, kavicsolása, folyókák burkolása, kerítések, kutak stb.

Ezen munkákat kivétel nélkül zsinórmértékű szolgálnak a felsőbb helyen jóváhagyást nyert tervek, költségvetések és leírások, valamint az új beszállásai törvény 5 §-hoz kiadott utmutatás, — továbbá az általános és különleges vállalati feltételek.

Az összes munkálatok egy vállalatnak egyse árak mellett adatk ki s az előleges költségelőirányzat szerint kiküldési ár 144.217. frt 28 kr. azaz egyszáznegyvennégyezerkétszázötvenhét frt. 28 kr.

Felhívtnak tehát az ezen munkát elvállalni szándékozó, hogy kellően felszerelt írásbeli zárt ajánlatokat f. évi augusztus 25-nek d. e. 10 órájáig a vármegye alispáni hivatalánál nyútsák be, mely napon a zárt írásbeli ajánlatok felbontatni fognak.

Az ajánlatoknál a sárosvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalban Eperjesen betekinthető ajánlati minta használandó.

Az ajánlatokhoz csatolandó az általános építési feltételek 2. §-ban megállapított keretkaszámán 7000 forintnyi bantépénz. A fennebbi határidőn túl beérkező ajánlatok a tárgyalásból kirekesztetnek.

A további ajánlati és vállalkozási feltételek a sárosvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalban a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, hol egyúttal a tervek is 30 frtnyi áron megszereshetők.

Kelt Eperjesen, 1887. évi július hó 28-án

Péchy Zsigmond alispán.

4680 570 sz.

Hirdetmény.

Sz. kir. Eperjes város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város felső malom és fűrészgép folyó évi szeptember hó 16-ik napjától számított három évre való bérbeadására vonatkozólag folyó évi augusztus hó 11-én délelőtt 10 órakor a városi tanácssteremben másodikbéli nyilvános árverés fog megtartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettek, hogy a szabályi árverés megkezdéseig az ajánlati összeg 10 százalékát tévő bantépénzzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, s hogy az árverési feltételek a városi számvivőnél megtekinthetők.

Eperjes sz. kir. város gazd. tanácsa 1887. július hó 23-án tartott üléséből.

Nem hivatalos rovat.

Advertisement for Kapható Eperjesen Schmidt K. gyógyszerész. Includes text: Minden tyukaszem, békeményed és szemécsen legrovidebb idő alatt tisztosan és fájdalom nélkül eltávolítható a posoni vörösgyógyosor...

Szenzátiós ujdonság 116 4-4

alkalmi ajándék az amerikai

WATERBURY REMONTOIR-ZSEBORA

a világ legnagyobb órágyárból

Waterbury Watch Co., Waterbury, Connecticut amer. egyesült-államok

2,000,000 forint alaptőkével és 1500 darab napi gyártással.

Pontosan járó, megbízható és tartós.

Ára csak frt 6.50, utánvét mellett

Magyarországi főraktár és javítóműhely:

HOTTELMANN Á.-nál BUDAPESTEN

IV., váci-kürtút 23.

Megbízható ügynek minden városban kerestetik.

Eine Remscheider Sägenfabrik sucht für Eperies und Kaschau einen

tüchtigen Agenten.

Prima Referenzen durchaus nöthig. Solche, die mit Sägenwerken gekannt sind, erhalten den Vorzug. Meldungen unter C. 200 postlagernd Remscheid.

Eladó

egy egész jó karban lévő, több éven át működésben volt 4 lóerejű járgányos

Hofherr-féle cséplőgép

tisztítóval és zsákolóval (pater noster) ellátva,

Krieger József

gergelaki földbirtokosnál.

En Csillag Anna,

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, uraknál elősegíti egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleget beküldése vagy postautánvételtel mellett az egész világra.

CSILLAG és TÁRSA, BUDAPEST, király-utca 26-ik szám.

Concessionirt von der k. k. öster. Regierung.

AMERIKA-FAHRKARTEN

bei der Niederländisch-Amerikanischen Dampfschiffahrts-Gesellschaft WIEN, I., Kolowratring 9.

Auskünfte werden postwendend ertheilt.

Table with columns for 'Tartozás', 'Készlet', and 'Működés'. It lists various items and their corresponding values in Ft and Kr.

Table with columns for 'Tartozás', 'Készlet', and 'Működés'. It lists various items and their corresponding values in Ft and Kr.

Large advertisement for 'AZIENDA' featuring decorative borders and text: 'AZIENDA', osztrák-francia elemi- és halcsel-hizsító-fűszere. Includes a list of products and prices.

